

Dağlar Özüğüç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.05.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Dağlar Özügüç

Eserleri:

Adam gibi Adam

Bir bıçkın adam
Bilmem ki nasıl anlatsam
Boy desen bir doksan
Nefesin kesilir
Mavi gözlerine baksan

Memleketten bir adam
Ama adam gibi bir adam
Zalimden korkmayan
Başı dik
En önemlisi adil bir adam

Fazla konuşmazdı
Fakat tam bir demir kırattı
Kendi çapında bilge adamdı
Şevkati ise sınırsızdı
Darda kalana eli uzanırdı

Kim bu adam
Bir gönlü güzel adam
Sonuçta benim atam
Bu gece hakkın rahmetine kavuşan
Adı Kerim soyadı Adam

Daglar Özügüç

Dağlar Özügüç

Adım Çıkar

Neden hep benim adım çıkar
Bara giderim, bir kızla adım çıkar
Parkta bir güzele rastlarım
Adım çıkar
Sanki bütün kızlar benimle çıkar

Güzel kızlar sevgilileri ile içer
Delikanlıların kokuları üzerlerine siner
Adları ise benimle çıkar
Akşam Hayalimden bir sarışın geçer
Sabah Onunla adım çıkar

Sahilden bikinili bir kız geçer
Bütün yürekler ayağa kalkar
Ama adı benimle çıkar
Ben herkesin beyninin arkasayım
Onlar yapamadıklarını benimle yapar

Vazgeçmediler bırakmadılar yakamızı
Bu gidişle bizden daha çok malzeme çıkar
Rüyama bile girmemiş Mahallenin güzel kızı
Onlara göre benimle çıkar
Anlamadım Kim nerede görmüş çapkınlığımızı

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Adını ne koyacaksın

Gönül hanemde biriktirdiğim
Değer verip büyüttüğüm
Beni ben yapan her şeyim
Kurabildiğim en güzel düşlerim
Bana ait renklerin tekmili
Kırmızının hası
Gök mavisi
Yaprak sarısı
Çimen yeşili
Unutmuşum hepsi sende kalmış
Giderken onları da götürmüşsün
Kupkuru gerçekler
Yalancı yüzler
Samimiyetsiz gülüşler
Müstehzi bakışlar
Geri Kalanlar işte bunlar
Hayatım artık sensiz ve renksiz

Gölgeler tüm ağaçların altı
Çağlayarak akan deli su
Şudaki renkli balıklar
Ormandaki eşsiz karaca
Nasıl da silinip gittiler
Bir ben kaldım
Birde senden kalan
Yastıktaki bir tel saçın
Böyle nasıl geçecek yıllar
Senden çok ama çok uzakta
Sensiz ve sedasız

Arkamdaki gölgeler bile
Beni takip etmez oldular
Hepsi birer birer
Senden sonra sesizce gittiler
Acımasızca beni terkettiler
Oysa arkadaşlarının hepsi şahittiler
Sana olan derin duygularıma
Hasretim kadar mazhar olurum
Umarım senin rüyalarına
Daha ne kadar sürecek?
Bu ağır kürek cezası
Gardiyanım vicdanım
Dikilip durur başımda
Hemde yanı başımda
Dünyanın derdi de sırtımda

Bilirim geçmiş çok kıymetlidir
Hatırası cihan değer
Ama ne olduysa oldular
Bittiler tükendi geçti gittiler
Gelecek öyle mi? çok daha güzel
Hele umutla sevdiğini beklemek

Yaşanan duyguların zirvesi
Belkide en emsalsizi
Ama giden geri gelir mi
Gelse bile bizi koyduğu yerde
Olduğu gibi bulabilir mi
Hiç bilinmez,bilemezsin
Bana kalsa en iyisi
Yakaladığın şu anı yaşamak
Çünkü şimdi her şeyin kendisi

Yol yürünür
Sorun çözülür
Yeterki inancın olsun
Peki çözemediğim
Ne biliyormusun?
Bırakıp gittin ya beni
Birgün dönersen eğer
Yüzüme nasıl bakacaksın
Adını ne koyacaksın?

Dağlar Özügüç

Ağlıyorum İŖte

Oldu Ŗimdi gzn aydın
Emeline ulaŖtın
Nihayet ben de ağlıyorum
Gz pınarlarım söz dinlemiyor iŖte
Akıyor yaŖlar yüreğime
Yreğimden hayallerime
Gzn aydın ağlıyorum iŖte

Gözlerimde yaŖ içimde sızı
Kalbim kırık kalmadı umutlarım
Alın hepsi sizin olsun iŖte
Zaten bu hayattan tat alamadım
Gidiyorum ama bir yanım buruk
İki cihanda Allah affeder mi sizi?
Hayallerim yıkıldı gidiyorum iŖte

Vurgun yedim ama lmedim iŖte
Param parça ama ayaktayım
Belki yalnız yaŖayabilirim
Ama umutsuz yaŖamadım
Yeni ufuklara doğru gitmeliyim
Hayal dolmalı yelkenlerim
Umarım bir hikmet olur bu son gidiŖte

Dağlar zgç

Dağlar zgç

Akşamlar

Sabahların sahibi vardır
Her seher yeni bir umut demektir
Hasta bile inançla bekler sabahı
Hayat yeşerir yeni bir umutla sabahlarda
Küçücük bir ihtimal olsa da
Özlem filizlenir kah bir güzelin göz yaşlarında
Kah ucu yanık hasret yüklü aşk mektuplarında

Ama akşamlar öylemi
Bir yetimin umutları kadar belirsiz saatler
Sakinleri evlerine çekilmiş boş sokaklar
o ıssız sokağın müdavimi ayyaşlar
Loş ışık altında kestane sobasında ısınan garibanlar
İşte akşamlar bu kadar

Akşam karanlığı çökünce yüklenir
Hastaya gecenin kasveti yavaştan
Yılgın ve hararetli saatler zor geçer,
Şafağın ağartısı müjde olur yeni güne
Asker yolu bekleyen geline yanık bir feryat olur hasret akşamları
Ucu kıvrılmış eski bir fotoğraf gözyaşı olur kalbe akar sessiz ve derinden
Yetimin umutlarının sonudur akşamlar
Eski bir yorganın altında çığlık olur
Sitem olur ana kucağı görmeden geçen akşamlar

Ah o akşamlar
Vefasız soğuk ve yalnız akşamlar
Gariplere,hasret çekenlere
Umudu arayanlara
Dağ olan akşamlar
Sevgiyi,nefreti büyüttüğü kadar
Yetimi de büyüten akşamlar

Dağlar Özügüç

Anama söz

Böyle dik durduğuma
Bakıp da sakın aldanma
Bu dik duruşun
Kaç defa yeri gördüğünü
Kaçınıcı hüsrandan geri döndüğünü
Kaç kere satılmaya mal olduğunu
Yüreğime gözyaşının ne kadar dolduğunu
Nereden bilebilirsin ki.

Biz aç gezdik ama dik gezdik.
Sanki yedi düvel üzerimize geldi
Kimseye baş eğip, boyun kırmadık
Dertler kan kusturdu silip geçtik
Hülasa bu hayattan çok çektik

Anamıza verdiğimiz sözü hiç unutmadık
Birliğimizi dirliğimiz bozmadık
Aynı sofrada doyduklarımıza hep güvendik
Aynı kapıdan geri dönülmez diyarlara sefere çıktık
Her seferinde bir ıslık sesine ocağımıza geri döndük

Acılarımızı içimizde boğduk kimseye belli etmedik
Şonunda insanlardan çok şey beklememeyi öğrendik
Öğrenmesine öğrendik amma çok ağır bedeller ödedik
Tecrübe pahalı ıştır derler di de inanmazdık

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Aras

Ay Aras can Aras
Gırağında ırgatlar ot biçer
Leçekli analar yün yıkar
Kayadan suya balalar atlar
Taze gelinler cangilla su çeker
Aras memleketin derdini çeker
Bingöl den alır hazara taşır

Aras ne yapsın ne kadar dayansın?
Korkum bir gün bu dert yükünden akmasın
Anadolu'nun cümle derdi hizada
Aras'ın suyu azalır derdi artar sonbaharda
Hazar ağlar bir yanda Kars diğer yanda
Yorgun,çileli Aras kalır arada

Hasılı Aras bizden çok çekti
Bazen sevda çekti masunlaştı
hainleri gördü hırçınlaştı
Türlü dertlerle uğraştı
Kimi zaman hiddetinden taşıtı
Kimi zaman da yıldırı çoraklaştı
Ama her zaman kavilleştığı hizada ulaştı

Arastan can da aktı kan da
Bazen de hasret ile sevda
Umutları yeşertti her baharda
Sevdamız bir gün buluşmaktır Hizada
Kavuşmayı bekler herkes gözü yollarda
Kars bir yanda hazar bir yanda

Arastan akan sular Kars'a ulaşınca başkalaşır
Dirileşir,derinleşir,gürleşir
Durulaşır, güzelleşir
İki kardeşi gönülden bağladığını iyi bilir
Onun için Kars'da bir Kafkas'ta bir

Ay Aras can Aras
Al hasretimi günlümü Hazar'a kavuştur
Nargin'de Esir gardaşlar dan belki birileri kalmıştır
Sarıkamış'ın ayazını şehitlerin kanını
Donan gardaşlarımızın kara yazısını
Evliyaların duasını
Türk milletinin saygısını ulaştır.

Nargin:Hazar denizinde ada

Dağlar Özügüç

Aslında

Uçacaksan Kanatlar senin olmalıdır
Birde niyetin halis
Yükselmek felaketin olur aslında
Yüreğın değilse muhlis
Söylediğın söze dikkat et
Söz sahibinin mührünü taşıır

Sevge özgür bir kuş misali
Kanat çııparak hayal gibi gelir
Sevmek çok ince bir duygudur aslında
Eğer hoş tutmasını bilmesen
Kanat çııparak geldiği gibi gidiverir

Kuşlar kadar özgür olmak güzeldir
Her insan tam özgür olmalıdır
Aslında hür olup uçmak güzel bir ruyadır
Uçmaya da çok kıymet yükleme
Önemli bölümünün çıırpınma olduğu söylenir

Her hayat yaşanan bir romandır
Her insanda bir kahramandır
Anılar dediğın ise aslında
Geçip gitmiş, yarıp geçmiş
Ama halen özlenen zamanlardır

Dağlar Özüğüç

Aşk

Ah be mühür gözlüm ay yüzlüm
Ne kadar zorlarsan da çiçek sayamazsın
Tomurcuğu dalında kuruyan gülleri
Sevmek için tomurcuk olmak yetmiyor
Uğraşmak gerek bahçende bahar gerek
Yaprak açmak aşka doğmak gerek
Yoksa özlemle beklediğin vuslat hayal olur
Boynunu büker bir köşede bedbaht kalırsın

Birde sevildiysen eğer;
Aşka doğduğun günün ilk sabahında
Güneşin bağrından doğar
Mevsimin her dem bahar olur
Yaşama dair güzellikler çevrende kurulur
Bırak artık o saatten sonra
Dünya dönüyorsa senin için dönsün
Yaşa hayatını artık ne olacaksa olsun

Ama aşk gerçek değilse tutkusu olmaz
Tutku olmayan yerde sadakat aranmaz
Sadakatsiz yar ile de ömür dolmaz
Mevsimine küsmüş tomurcuk gibi
Aşığının muradını gözünde bırakır
Aşk duygu dünyasının perisi gibidir
Ona ne verirsen küresinde onu görürsün
Yürek yangınını ancak yarin dudağından
Süzülen bir yağmur damlası ile söndürürsün

Sen emin misin gün doğacak tekrar
Değer verdiğin güzelliğin kalacak ölene kadar
Nice güzellikler zamana yenildiler
Arkalarında bir duygu izi bile bırakamadılar
Geride kalanlar yalnızca yitik sevdalar
Onca göz yaşı ve yürek yakan acıklı hatıralar
Bunu bil ki gönül pınarları kurumuş sevgiler
Bir daha aynı yerde yeniden yeşermez
Akan göz yaşları bile yürekleri yumuşatmaz

Yaşa be güzelim köküne kadar
Yaşa güzelliğini soluncaya kadar
Olurda bir gün sokağımdan geçersen
Kapı numaramı de unutmadıysan
Çekinmeden uğra bana
Bu sevda hala bende ise açarım kapıyı
Ben sana sonuna kadar
Çünkü sevmek yürekli adam işidir

Dağlar Özügüç

Aşk mı sevda mı?

Hep sorulur Aşk mı sevdamı?
Aşkı allah herkese versin
Aşık ol hele ne dediğimi anlarsın
Ayakların yerden kesilir
Sanırsın yedi kat göklerde
Kaf dağının efendisi sensin
Yaşa hayatını dolu dizgin
Kuşlar uçsun gönlünü eğlesin

Sevda ise dert çekmektir
Yar yolu gözlemektir
Kara sevda ise tam bir zulumdür
Yar yolunda ölümdür
Kara sevdaya tam teslimiyet gerektir
Kızgın çölde susuz yürümektir
Yaradan yüreği olana versin
Ben çektim kimse çekmesin

Birde yalan sevda var ki
Aman allahım başa beladır
Duygularını ifade de samimiyetsiz
Gönül ilişkilerinde müthiş sadakatsiz
Söyleyecekleri yalanları tarifsiz
Böylelerine başkada ne denir ki
Allah kimsenin önüne çıkarmasın
Düşmanımın başına bile vermesin

Dağlar Özügüç

Aşkın kaderi

Geleceğinin seyrini vazgeçtiklerin belirler
Neyi seçtiğinden çok
Neden vazgeçtiğin önemlidir
Yaşamda bir hedefin yoksa eğer
Vazgeçtiklerin başkalarına seçenek olurken
Sana sadece tecrübeli ama şansız derler

Mutlu yaşam uzun sürmez gündeliktir
Mücadele etmeden gitmek de
Hayata yenik düşmek demektir
Ya hasret çekmek ne demek ?
Sevda yolundaki en zor süreçtir
Hak etmeden sevilmeyi beklemek
Kelimenin tam anlamıyla deliliktir

Sen hep iyi duygularla niyet et
Yolunda da yılmadan devam et
Bilinen o ki kader niyete aşkıdır
Aşk kaderi hep ikna eder
Çektiğin onca zahmet
Elbet bir gün olur büyük rahmet

Ne kadar çok sevdiğin önemsiz
İyi sevmen önemli denir
Aslında sevgi sevenden
Asla iyi değildir ki
Sevdiğin adam iyi değilse
seni nasıl güzel sevebilir ki

Ümit çok fazla işe yaramaz
Çoğu zaman tehlikeli olur
Sadece ısrarı süreyi uzatır
Sevda bakışlar ortada kalır
Sevda ilgisiz yaşayamaz
Unutmak ise en büyük ceza olur

Dağlar Özügüç

Baba Ocağı

Bu gün baba ocağındayım
Ev dediğin iki oda bir aralık
Bütün sülale bu evde yaşardık
Mutfak merekteydi
Banyoyu ise leğende yapardık
Yer sofrasında yerdik, yer yatağında yatardık
Ama herkesten mutlu yaşardık

Odadaki eşyalar nerdeyse bir asırlık
Taş üstüne taş koyamadık
Ne yazık
Ben bile elli yıllık
En genci taş yastık
O da kırk yıllık

En kullanılanı
Semaver ve üstündeki aydanlık
Karlı gecelerde çay içer pencereden bakardık
Aileyi bir araya toplayan
Kocalmış yuvarlak şişko sofraya allahlık
Ama en güzel anlarımızı onun çevresinde yaşadık

Ya yerdeki eski halı
Resmen zulüm yapardık
Ayda bir defa dışarı atardık
Sopayla düverdik
Yinede ksmezdi onunla barışık yaşardık
sırlarımızı altında saklardık

Biz fakir değildik
Bütün mahalle beraberdik
Yemek pişince önce komşuya gönderirdik
Yeni bir şey aldığımızda üstünü rterdik
Hava atmak nedir bilmezdik
Biz insanı postuna bakmadan severdik

Odanın içi genelde karanlık
Yreklerimiz ise aydınlık
Hayat bizim için koca bir umut
Çünkü biz geleceğe gvenirdik
Biz herkese güvendik ülkemize güvendik
Tokadı da ondan yedik

Abimin seferden dönmesini beklerdik
Dönünce de sobanın üstünde kebab yapardık
Birbirimize çok bağlıydık
Her birimiz bir yerde işe başladık
Ama hiç kopmadık
Çünkü baba ocağını hiç unutmadık

Dağlar zg

Babam

Ben gidiyorum babama iyi bakın
Bakın o koca ınara
Dallarının gölgesindeki geçen onca yıllara
Herkesin ulaşamadığı o koca dağlara
Kendini adadı ailemizin ekmek parasına

Babama iyi bakın
Bilgisine, görgüsüne
Yüreğine, gönlüne
Şefkatine, sevgisine
İyi bakın
Bakın da farkını iyi anlayın
Oğluyum şu dik duran adamın

Babamı koruyun kollayın
Sirtını sıvazlayın
Kırılığandır gönlünü alın
Ne yaparsanız yapın
İncitmeyin sakın
Herkesin babası özeldir amma
Hayranıyım ben şu adamın

Dağlar Özügüç

Başın Ağır Gerek

Bu dünya böyle kuzum
Karışma üzerine vazife olmayana
Başın ağır
Kulağın sağır
Dilin lal gerek

Bu yalancı dünyada dertsiz baş olmaz
Varı olanın parası çoktur
belli ki seveni yoktur
Varsa bile yarıdır
yaramıdır bilemez
Yazık ki kişinin hali ahvali
arkasından söylenir

Tepende akbabalar da dolaşsa
Sen yine kendi aklına danış
Yara ulaşmak için
Keşke mesafeler olsa
Ya bir arşın ya bir karış

Dağlar özügüç

Dağlar Özügüç

Ben

Ben iyi bilirim beni

Ne kadar doğruyum ne kadar yalanım

E tabi benimde var zaaf larım

Bende herkes gibi doğrularını saklarım

Gerektiğinde hak edeni iyi paylarım

Unutmadan çok da zor adamım

Her şey bir yana ben doğru adamım

Dağlar özügüç
(20.6.2005)

Dağlar Özügüç

Ben Yaptım

Bu yaşı geldim
Bir çok şey yaptım
Çok şeyler de yaşadım
Şimdi düşünüyorum
Bazı şeyler yaptım gururlandım
Bazen de utandım
Ama hepsini ben yaptım
Bilerek isteyerek tahammüden
Varsa bir suçum gelin işte buradayım
Yaptıklarımınla ben hep barışık yaşadım
Başkaları ne düşünür diye uğraşmadım
Bu kafayla yaşlılığım zor olacak
Ama vicdanen rahatım
Belki çok hata yaptım ama kimseyi satmadım

Dağlar Özügüç

Berhudar

Hangimiz sevmedik ki.
Neden benimki suç?
herkes sevdi berhudar oldu.
Ben sevdim dilim lal oldu
Bütün yollar düz duvar oldu

Ona Yar dedik o kalktı yüreğimizi yardı
Aklımız her zamanki gibi yine onda kaldı.
Az biraz sevseydi belkide gerisi gelecekti.
Ama o korkak müptezel gibi gitmeyi seçti

Makus kaderime ortak olmadı
Muhakkak ki talihimde güzel günler de vardı.
Sevmekte, sevilmekte şans işiymiş
Bunu bir kere daha anladım
Bu işler bizden geçmiş

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Bir Gece Vakti

Bir gece vakti
Giderken bu yerlerden
Ne bir veda öpücüğü
Ne de gönderilen bir selam
Çok gördüler bir tutam gülücüğü
Gidiyorum yanımda tahta çantam
Cebimde gazetem elimde sigaram

Bu küçük kasabanın
Köhne terminalinden
Sürgüne gidiyorum
Vazgeçiyorum her şey den
Geride hiçbir şey kalmasın
Eğer kalırsa zerre kadar sevdam.
Onu da sana bırakıyorum

Bu güzel günlerin sabahına hasret bir gidiş
Geride kalanları terk ediştir
Bu sevgiye dikleniş
Vefaya haykırıştır
Bu alışmaya yakarış
Özleme direniştir
Bu bir sevenin son sedası
Kesilen faturanın yarısıdır

Dağlar Özügüç

Bir Pencere

Sanma her şey görüldüğü gibi
Yada yaşandığı gibi
Herşey hatırlandığı gibi
Seni nasıl hatırlıyorsam
Orada hep öyle kalacaksın
Hiç yaşlanmayacak
Hep ilk günki gibi taze kalacaksın

Dudakların hep sıcak
Gözlerin yine buğlanmış
Saçların her zamanki gibi
Yüreğin ise ilk günkü gibi
Samimi ve körpe kalacak

Yok olan sadece senin gidişin
Giderken herşeyi yok edişin
Sevdalı sözlerle gülüşün
O manalı bakışların
Hepsi bende hatırlarda kalacak

Bir pencere istiyorum
Başımı yaslayacağım
Hatıralara dalıp seni unutmak istiyorum
Gözlerimde yaş yüreğimde sızı
Bir o kadar sitem yüklü yüreğim
Herşeyden vazgeçiyorum
Artık son istasyona huzurla gidiyorum

Dağlar Özügüç

Bir Şarkı

Bazen kafam bozuluyor
Yanıma bir kaç şarkı
Bir kaç şiir alıp
Gidesim geliyor
Kaybolasım geliyor
Herkesi unutasım geliyor
Hatta seni ilk gördüğüm şehri
Parça parça yıkasım geliyor

Yorulduğum ayakta duracak halim yok
Ama hayatta kalacak nedenim çok
Bu sonucu biz hazırladık
yapacak da birşey yok
Sonunda gitmeye meyledenler
Artık bağlasan durmazlar
Hatıralarını bir bavula sığdıranlar

Bilirim her gelen sevmez
hiçbir gerçek seven de gitmez
Benim için ölmeni beklemedim
Biraz sevseydin bana yeterdi
Sadakatini sevda çiçeği yapardım
Her gülüşüne bir bade açardım

Söyle sana göre çok mu saftım
Yoksa kendimi fazlamı kaptırdım
Daha ne kadar çöpçü olacaktım
Savurup attıklarını arkandan toplayacaktım
Körpe hülyalarımın özünde hep güzel gözlerin vardır
Bilirim bu gidişlerin sonu hüsrandır

Martı dalganın şiddetine bakarak
Denizden kopup gitmez
Bir beyaz martı olamadın
Kırıp döktüklerine geri dönüp bir bak
Bunca dökülen gözyaşı karşılıksız kalmaz
Bil ki bu yara kolay kolay kapanmaz

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Bir Yaban Bakış

Yaban bir bakış dokunsa tenine
Siner değişik bir koku terine
O an kapanırım içime
Benden başkası el gelir kendime
Yakın olmasın isterim hiçbir şey sevgime

Nasıl saklasam nasıl korusam seni?
Duman inceliğinde
Köpüklere mi sarsam seni?
Bulutlarla dolu mücevher kutusunda
Yumuşacık yatağında mı yaşatsam seni?

Gözlerini alsam ıssız adada mı saklasam?
Dudaklarını gül bahçesine tohum mu yapsam?
Gün görmemiş tenini ipeklerle mi kaplasam?
Uzun siyah saçlarını sıkıca gönlüme bağlasam
Bilemiyorum ki sevdami nasıl korusam?

Doğrusunu bir bulsam
Yoksa söksem çıkarsam
Yüreğini yerinden bir baksam
Bana ait değilse köpeklere atsam
Bu azaptan böylece kurtulsam

Dağlar Özügüç

Bir Yabancı

Tuzla'da bir balıkçı kulübesi
Günlerden ise Cumartesi
Çıkıverdi bir yabancı karşıma
Avucunda bir kağıt parçası
O limana yabancı her şey de ona yabancı

Belli uzak diyarların taze çiçeği
Ne işi vardı buralarda? elindeki kağıt neyin nesi
Üzerindeki adres kartal eğitim hastanesi
O annesinin ölüm belgesi
Dil bilmez yol bilmez bir yabancı

Memleketinde bulunamamış hastalığın çaresi
Çare bulur diye gelmiş buralara
Kalmamış yardımcı olacak kimi kimsesi
Savaşta parçalanmış yok olmuş bütün ailesi
Biz de yabancı ülkesinde de yabancı

Kalmıştı bu fani dünyada bir tek annesi
Şimdi o da yok bu hayatın ne kötü cilvesi
Hastanenin parasını mümkün değil ödemesi
Bu yüzden çalışmış bir süre ama o bir yabancı
Kalmış bir zalimde bir aylık yövmiyesi

Parasını vermeden etmişler kapı dışarı
Alacağı para da iki bin liranın yüzde ellisi
Bulamaz olmuş artık bir dilim ekmek parası
Bitmek üzereydi pasaportundaki vizesi
İstanbul da yol bilmez iz bilmez bir yabancı

Çare gibi gözükmüş intihar düşüncesi
Bu sebeptenmiş kayalıklara gelmesi
Mahcuptu korkuyordu çaresiz girdi kulübeye
Anlaşılmıyordu konuşmasının tek kelimesi
O yabancı ben ona yabancı

Haktanmış gözlerindeki sürmesi
Ne zaman kapasam gözlerimi
Gözümün önünden gitmiyor gülmesi
Hele birde yüzündeki gamzesi
Bu ne güzel yabancı sevmeye de yabancı

Arap elinin kül kedisi
Kaldı epey bir süre benimle
Adını Nur koydum kolay olsun diye söylemesi
Balıktan dönüşte bir gün sarıldı kulübenin çevresi
Götürdü onu polis sorun olmuştu vizesi

Hayata tutunmaya başlamıştık ama çekemdiler bizi
Kötülük sanki insanlara Allah vergisi
Yıllar sonra mutlu olmamı istemeyen birisi
Aldı götürdü Nur'u oldum herkese yabancı

Bulamadım ihbar eden o şerefsizi!

Dost katkıları

İşte budur, hayatın ta kendisi..

Vardır insanın iyisi efendisi

Çıkmasın önüne ifritin vadisi

Orada bulunur, insanın adisi! _____ Arif Tatar

Dağlar Özügüç

Bir yürek istiyorum

Senden sonra bir daha sevmem diyordum
Uzun yıllar geçti üzerinden
Vefasızlık girdabında yüreğim soğudu
Ayrıldığı limana bir gün dönersin sanıyordum
Gidiş o gidiş bir haber bile alamadım senden
Oysa gelecek için büyük hayallerimiz vardı
Ama hatıralarımız tozlu albümlerde sarardı
Boynu bükük gelincikler sensizliğe boğuldu
Biliyorum kabul etmek çok zor ama
Şimdi bende bir tek güzel yüzün
Birde engin mavi gözlerin kaldı

Ama şimdi özledim sevmeyi
Kayıtsız şartsız bağlanmayı
Mesela gözler istiyorum
Derinliğinde boğulmayı
Eller istiyorum sıcacık yumuşak
Sevecen bir yürek istiyorum
Sevgimi sarıp sarmalayacak
Saçlar istiyorum siyah yada kumral
Ama yeteri kadar uzun
Öyleki ruhumdaki isyanı bağlayacak
Yüreğim bir gün de olsa rahatlayacak
Dudak istiyorum kiraz kadar dolgun
Bir o kadar da cazibeli

Yeni bir yar istiyorum
Her an aklımda
Yanımda yanı başımda
Yüzü güzel olsun istiyorum
Ay parçası kadar parlak
Neşeli olsun azda işveli
Sevdiğine huzur veren şen şakrak
Gülünce gözlerinin içi gülmeli
Evine yurduna güven vermeli

Doğduğu yer çok mu önem arz eder?
Yada yaşı veya nerede yaşadığı
Benimle yaşadığı zaman beni bağlar
Birde sevdiğinin karakteri çok önemli
Geçimli olanı herkes sever
Zor sevdaya dayanmaya
Mangal kadar yürek ister
Fazla bir şey mi istedim?
Sarsın ruhumu okşasın bana yeter
Benim için herşeyi feda etsin demedim
Azıcık sevse gerisini zaten zaman halleder

Dağlar Özügüç

Birinci

Nedense herkes her işte
Birinci adam olmak ister
İlk olmak, baş olmak ister
Ama baş olmak oldukça zordur
Birincilikte sanki biraz bencillik vardır
Uzmanlıkla başı pek hoş değildir
Zamanla hep daim sorunu yaşamıştır
Detaylara bakmayı zül saymıştır

Liderlik üstün vasıf gerektirir
Yoksa yerini korumak zordur
Sürekli anlaşılamadığından yakınır
Çevredeki İlişkilerden kuşkulandır
Gereksiz yere pohpohlanır
Ancak işin doğasında kıskançlık vardır
Sürekli engellenip zorlanır
Sonunda Kalabalıkta yalnız kalır

İkinci adamda ise dinginlik vardır
İhtisas vardır çaba vardır
İkincilikte beklenti yüksektir
İnsanlara güven gerektirir
Gelecekle arasında bilgiye dayalı
Doğrusal bir ilişki vardır
Karar vermede detay önemlidir
Titiz bir analiz gerektirir

Ama ikinci adam olmak çetin iştir
Çok sağlam bir ego gerektirir
Birçok başarılı işi hazırlayandır
Ancak başarının sahibi çoktur
Başarıdan bir tek o payını alamaz
Oyun kurar ama hep uzaktan bakar
Başarısızlığın da altında yatandır
Delikleri tıkayan bir yalnız adamdır

İkinci adamlık birincilikten zordur
Birinciyi tarih seçer ikinci ise kendini
Beklemesini bilmek yetmez
Tevazu sahibi olmak gerekir
Olgun ilişkileri barındırır
Özünde insana saygı gerektirir
İkinci adam egosunu yenebilendir
Edep töre bilendir

Dağlar Özügüç

Boĝanak

Dalında ne de güzel görünürdü
Çiçeğiyle yeşil dolgun yapraklar
Sararan yaprakların umudu aynıydı
Göklerde süzılmekti cümlesinin muradı
Birgün oldu iklim deĝiştii
Boĝanak sert esti bir bir döküldü
Dalında sararan yapraklar
Saçılınca yerlere vefayı o an anladılar
Utancı ile kızarmış yapraklar
Sahipsizliği ile başbaşa kaldılar
Sen sakın üzülme dertli dalım
Gelecek baharı düşün
Eski yapraklar umudu olur
Dalında yeşerecek yaprakların

Aĝaç hiç vazgeçmedi yapraktan
Amma yaprak sıkılmıştı aĝaçtan
Menfaati biten haraminin
Muhabbeti de çabuk biterdi
Ayrılıp gitmişlerdi halktan topraktan
Bir kere savrulan yaprak
Bir daha da kurtulamamıştı
Payına düşen biçare yalnızlıktan
Zaten dal kırıldıktan sonra
Hoşrat boĝanađı bağışlamak
Aĝacın yarasın saramazdı

Ey bereketli yağmur
Seni özlemle bekleyen
Bir yaprakta ben olaydım
Aktıkça toprağa damlaların
Biriken Umutlarını toplayaydım
Dalında yeşeren tomurcukların
Umutunu kırma dalım
Elbet bir gün olur
Bu günlerde gelir geçer
Her şey sana lazım olur
Bunca yaşananlar
Geçer gider dün olur

Dağlar Özügüç

Bülbül gülden ayrı

Yokluk varlıktan üstündür
Hele bir çek de görürsün
İnancını da sınımış olursun
Yokluk insanı cesur yapar
Sevdanın arkasından gitmeyi
Sevip bu uğurda cefa çekmeyi
Tereddüsüz alır kabul eder
Çünkü sevmek lafta değil
Kudretini merhametten alan kalptedir
O seven kalpte cesur olmalıdır

O bal gibi biliyor her şeyi
Önemi yok artık ayrılığın
Bülbülde gülden ayrı
Hangi dalda bir bülbülü görse
Şevdalı gözler hep gülü arar
Özlediğin yare kavuşmak mı
Bırak oda mahşere kalsın
Yüce yaradan böyle istemiş
Boyun büküp kabulleneceksin
Başka ne yapacaksın
Bozamazsın atamazsın
Kaçmak istersen kaçamazsın

Bu saatten sonra yokluğun için
Kaygılanmam işe yarar mı bilmem
Ayrıca sevdaya dair ne kaldı ki
Bu ortada kalan çile kimin ?
Umudun yıldıdığı yerde
Son çare mucizelere kalır
Tükendi yolunda bu ömür
Bazen yaptıklarımın doğru olduğunu umarak
Bazen de yanlışlarımı doğru sanarak
Ama hayat akıp giden bir hatıradır
Beni unutma
Hatıralar umuttan evladır

Dağlar Özügüç

Cengiz Abi

Her sabah tam sekizde evden çıkar
Ana caddeden çarşıya emin adımlarla iner
Etrafa bakmaz başı yerden kalkmazdı
Cumbalı eve yaklaştığında karşı kaldırıma geçer
Evin oynayan perdesine bakamazdı
Bekleyeninin orada olduğundan emin yürür giderdi

O ilerleyince kapı açılır
Sarı saçlı sülün gibi Güler abla dışarı çıkar
Hırkasının iki ucunu vücuduna hızla dolar
Bir müddet arkasından hüzünle bakar
Sonrada yılgın biçimde içeri girer
Gün içinde artık hiç çıkmazdı

Cengiz Abi yakışıklıydı çok seveni vardı
Ama kasabada hiçbir kıza bakmadı
İhtilal de harp okulundan atılmıştı
Bir daha da siyasete asla bulaşmadı
Akli yalnızca Güler ablada kalmıştı

Zamanında çok sevmişler birbirini
Cengiz abi kardeşine çitlatmış sevgisini
Arkadaşımsın olmaz deyip onaylamamış evliliğini
Görüşmemiş Kalbine gömmüş sevgisini
Bir daha da utancından evlerinden yana bakmamış

Sonunda sülün gibi kızı verdiler hödük bir akrabalarına
Hiç bakmadılar Güler ablanın göz yaşlarına
Törelere ağır bastı yenildiler kör gururlarına
Toprağa gömdüler her şeyi bir daha da konuşmadılar
Herkes gizli gizli saygı duydu aşklarına
Düşündükçe hep hayıflanırım aptallıklarına

Kayak evinde bir kar balosunda
Kasabanın iler gelenleri hep orda
Sarhoşun biri Cengiz abiye saldırdı
Onu bir şekilde yere yatırdı
Elindeki bıçağı çabuacak aldı
Hiddetlenmişti, bıçağı vurmak için kaldırdı
Kanımızın donduğu bir anda

On yıldır Cengiz demeye hasret Güler abla
Sevdasını itiraf eder gibi haykırdı sonunda
C E N G İ Z
Herkes susmuştu, çit çıkmıyordu artık salonda
Cengiz abi kalktı ağır ağır yürüdü yine başı yerde
Bir daha da onu gören olmadı kasabada
Böyle Cengiz abiler çok yaşardı eskiden Anadolu'da

Dağlar Özügüç

Çocukluğum

Anam kuzineye patates atardı
Dışarısı tipiydi borandı kardı
Odun, kömür nerden gelir hiç bilmezdik
Oda sıcaktı yatacak yerde vardı
Güzel güzel yaşadık

Çeçil, lavaş, tereyağı nede güzel uyardı
Bırde kuymağı olaydı
Aşığ,eneke,tombul teneke
Girerdik tozlu mereğe
Ne de hoş oynardık

Çıkardık dışarı botlarımız karla dolardı
Ayaz olur parmaklarımız donardı
Biraz ısınır diye ağızımıza sokardık
Ne üstte ne de başta bir şey vardı
Sanki daha mutlu yaşadık

Tipi eserdi savururdu
Bütün mahalleyi sanki yoğururdu
Pencereden sabırla çıkacak resmi beklerdik
Yağan da kar Galağ dağ samanlık saray olurdu
Vel hasılı güzel günlerdi

Galağ:Tezek yığınınından oluşan tepelik
(16.12.2008)

Dağlar Özügüç

Çok sev

Seni çok bekledim çok da özledim
Ama çok şeye de alıştım
Bundan sonra gelmesende olur
Hüzünlü olduğuma bakıp aldanma
Gün olur bende gülerim
Kimse yalan olduğunu bile anlamaz

Yaşayan hayat gündeliktir
Dolayısıyla anılar da perakende
Bir nehrin suyunda iki defa çimilmez
Rüzgarın saçlarıyla oynamasına
Kârları yüzüne gözüne savurmasına
Talihini seni aldatmasına aldırma

Güçlü olmak için sadece
Sağlam bir yürek gerekmiyor
Seni sen yapan senin hislerin
Aldanma dünyanın yalan yüzüne
Bilki bu dünyada tek başınasın
Olsalar da çevrende pervane

Mutlu olmaya bak herşey senin
Kalabalıklar içinde de olsan
Kendini saklamayı öğrenmelisin
Nasip güzel bir imtihandır
Her an hazır olmalısın
İmtihanda başarı ise fazilettir

Çok sev çok öp çok özür dile
Çok affet ve çok sarıl
Bu dünyada ne küs nede darıl
Senden sonra geriye ne kalır
Ne edersen et büyük sözü dinle
Bulduğun hanende sayıl

Dağlar Özügüç

Dağın Başı

Bir gün ölürsem beni bir dağın başında
Çam ağacının dibine gömsünler
Şerin olur diye istiyorum
Benim için değil yavrularım rahat etsinler
Ama dağı kendim için istiyorum
Dağlar'ın halinden dağlar anlar

Ben dağlarım başım bulutludur kardır.
Zirvem hırçındır ona ulaşmak zordur
Dağlardan töreyen dağ olur
Dağlardan olanlar birleşirse sıradağ olur
Sıradağların başı daha dik olur

Mağrur olun haksıza geçit vermeyin
Kenetlenin bayrağı yere düşürmeyin
Dağlar asildir gururludur
Aç gezmek önemli değil dik gezin
Dağların kuralı budur
Size vasiyetim; dağların kuralına uyun
(11.7.2007)

Dağlar Özügüç

Dalgalar

Karadeniz'de yol kenarında
Arabanın camından bakınca uzaklara
Şaşırırsın denizin hırçınlığına
Yerinde durmaz gece boyu
Neden kendini vurur kayalara

Bir şeyler var dalgayla kaya arasında
Kimin kimden alacağı var
Kimin eli kimin yakasında
Denizin ortasında huzur var
Sorun bitmiyor kayalık kıyılarda

Kaya dimdik durur
Çünkü ana kara var arkasında
Ama dalga yılmaz dalga bedel ister
Her vuruşta bir parça alır
Kaya ne kadar görkemli olsa da

Dalgaların gücüne bakınca
İmrenirim,ondan çok şey isterim
Götürsün pişman olduğum her şeyimi
Geri getirsin boşa geçen gençliğimi
Ondan gençliğimi hala umutla beklerim
(15.5.2001)

Dağlar Özügüç

Dalında kuruyan güller

Senin olanları kimseyle paylaşmadın
Hayatımın hiçbir noktasında da olmadın
Yinede bahtsız gönlüm her dem sende
Belki aynı şeyleri seviyoruz
Birbirimizden de hoşlanıyoruz
Ama bunu söylemeye zorlanıyoruz
Zaten sevmenin zor yanında budur
Doğru kişiyi bulduğunu bilirsin
Fakat bir türlü mutlu edemezsin
İşte bu yüzden senin için zaman durur
Kalbin kurur bir türlü atmaz olur
Bir başına tenhalarda kaybolursun
Sen cayır cayır yanıp kavrulurken
İçinde büyüttüğün sevda bulutları
Hiç dağılmaz mih gibi yerinde durur

Aşk sözcüğünün içi her dem doludur
Söylenen her süslü söz değildir
Pırıldayan ışıkların en parlağıdır
Huzurunda tüm ışıklar utancından kararır
Ateşine yıldızlar selama durur
Aşk bilindik bir melodi gibidir
Nakaratı hep sevda olur
Onun güzel gözlerine bakarak
Söylenen sihirli sözlerin kendisidir
Aşk yaşanan mutlu zamandır
Yani aslında zaman içinde saklanan
Ayrı bir zamanın adıdır aşk
Seven için bu kadar kutsaldır işte bu aşk

Veda gecesinin zirvesinden gelen
Bu iklimlerin yabancısı
Güzel gözlü nazlı dilber
Sen istersen hazırlandığın yoluna git
Kendine göre muhit bul yaşa
İstedığın kadar gönlünce eğlen
Biliyorsun sana meylim var
Ama birde benim bir gururum var
Yeter artık çok çektim nazından
Sevmek zor iştir bilirim amma
Bazen de vazgeçersin
Sevmediğinden değil
Yorulduğundan
Çünkü geç gelen yağmurun
Hiçbir faydası olmaz
Dalında kuruyan güllere

Bende artık sanrımın sonuna geldim
Bir türlü elveda diyemediğim
O her zaman mahsun bakan
Muhteşem ela gözlerine

Bu sefer kal sağlıcakla
Diyebilecek duruma geldim
Arkama bakmadan çeker giderim
Derim de bunu yapabilirmiyim?
Onuda yeminle bilemiyorum
Kaç yaşında olursam olayım
Bakmaya doyamayacağım
Beni anlayabilen bir güzele
Ruhumu okşayan güzel bir söze
İimi ısıtan bir bakışa
İlık ve yumuşak bir dokunuşa
Nedense hep yenik düşerim

Dağlar zg

Darlanma

O yok bu yok diye boşuna darlanma
Herşeyin yoktan var edildiğini unutma
Yok var oluşun başlangıç noktasıdır
Herşeyin olsa ne olacak sanırsın?
Başkaları ne yapmadı ki sen ne yapacaksın

Hepside senin gibi çok umutluydular
Vermedi mabut
Sonunda umutlarında boğuldular
Sen tefekkür et biraz sabret
Allah herşeyi görür

Dağlar Özügüç

Doğaya saygı

Nedir bu hoyratça koparılıp alınan doğadan
Bir gün gelecek çiçekte böcekte hesap soracak
Verdiği emaneti bir gün geri alır yüce yaradan
Korumaz sahip çıkmazsan hepsi yok olacak

Bir yene bilsen hırsını ret edebilsen kent hayatını
Kırabilsen ahmak düzenin kredi kartını
Anlayacaksın neden yaratıldığını
Yeminler olsun bulacaksın kendini

Uzaklaş at doğaya kendini
Kur evini izini olmadan
Doyur karnını ye istediğini
kullan insanlık hakkını geç kalmadan

Dağlar Özügüç

Doğum Günün

Aç gönül pencereni
Gül goncasına yaz yağmurları damlasın
Toprağın yağmura hasreti sonlansın
Bir daha bak bana güneşler açsın
Güller fişkırsın toprağın bağrından
Mor menekşe çatlasın hasetinden
Morardıkça morarsın garabetinden
Gül bana kainat bir günde uyansın
Etkilensin herkes sevdanın azametinden
Uzansın kumral saçların güllere karışsın
Bırak artık iki yürekle iki göz
Bütün Hasretiyle doyasıya bakışsın
Sevda çekenler artık kavuşsun

Ay ışığı dağılınca yalçın kayalara
Tokat misali çarpar dalgalar sandallara
Sandal sevmeseydi denizi
Katlanır mıydı hiç dalgalara?
Birazdan şafak söker denizin kucağında
Gel şahitlik edelim çileli sandalların feryadına
Yankılansın içinde biriken o müthiş çığlık
Kumsalın soğumuş yalnızlığında
Kumlara yazalım duyduğumuz her şeyi
Hadi artık gelsin o beklenen ışığı sevdanın
Yeni gün yarsın çıksın ortaya karanlığı
Gün yüzüne hasret bekleyen kardelenler misali
Bırak ulaşsın ışığın gün yüzüne bu gün
Çünkü senin doğum günün
bu gün

Dağlar Özügüç

Düşme Sakın

Nerde benim canlarım
Toyda bar oynadıklarım
Camide saf tuttıklarım
Bir yastığa baş koyduklarım
Soframı paylaştıklarım
Ve de yalancı dostlarım

Bir emrim için gözüme bakanlar
Önümde el pençe duranlar
Gölgemin arkasında yan gelip yatanlar
Arabamın kapısını açanlar
Fikrimin ardında koşanlar
O her tarafı yağ kokanlar

Sayamadıklarım
Hatırlayamadıklarım
Acıdıklarım
İğrendiklerim
Güldüklerim
Geçtiklerim

Hepsi birer birer gittiler
beni terk ettiler

hepinizin yüzü ağ olsun
yüreğiniz orta yerinden vurulsun
her yaptığınız iş bozulsun
çiçeğiniz saksıda solsun
kafanızda bit olsun
çevreniz çakal dolsun

Kurt sürüsünün ardında mutlak çakal gezer
Çakalın gözü avda yoktur leş sever
Leş yiyen için söylenecek ne var ki?
Yaradan'ın verdiği bu ceza da ona yeter

Dağlar Özügüç

Düşünmek Esastır

İnanma söylenen her süslü söze
İsteyen seni boş biri sansın
Sen güven kendi ilmine
Arif olan kişi seni anlasın

Karışma her duyduğun söze
Güzel düşünmek esastır
İlla da bir şeyler söyleyeceksen
Öyle şeyler söyle ki insanlık uyansın

Değer ver yaradanın yarattığına
Onlar bu dünyada yaşam ortağın
Kadir Kıymet bilmek şarttır
Bil ki tabiat yaşadıkça yaşasın

Sebebi var kainatta her şeyin
Dünyaya gelişin hem de gidişin
Gel bunları yılmadan araştır
Yap yakıştır ki varlığın bir işe yarasın

Dağlar Özügüç

Eksik

Eksiğin gediğin çok önemi yok.
Bu gün yok yarın alırsın yerine koyarsın.
Ama kaybetmişlik öylemi?
Kaybedilen değerleri yerine koymak kolay mı ?

Hor görme eksiği noksanı olanı
Halden anla.
Horlanacak biri varsa;
Varlık için değerlerini beş paraya satandır

Bu dünya fani kanma vara mala
Öbür taraf baki kalandır
Değer fukarasına yapacak ne var ki
Sen asıl düşkünün elinden tut kaldır

Dağlar Özügüç

Elinde Mendil

Git hadi git ne duruyorsun
Git sende
Hiç birşey değişmeyecek gitsen de
Kalbinin orta yerinde isimsiz bir mezar taşı
Yanında birde selvi ağacı
Elinde mendil
Ve hatıralar kadar gözyaşı

Haydi git!
Git gidebilirsen
Biliyorum gidemezsin
Gitmek için yürek lazım
Ama o yürek de boş olmalı
Sen nasıl gideceksin?
Yüreğinde benim hatıralarım

Hatıralarından vaz geçebilir misin?
Seninle ne çok şeyler yaşadık
Yaşadıklarımızı bir seferde silebilir misin?
Gün ile gece gibiydik
Günü geceden ayırabilir misin?
Gözlerinden süzülen gözyaşın kadar gerçeğim
Beni hayatında yok sayabilir misin?

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Gecelere aşığım

Gündüzler bana dürüst gelir
Sanki her şey ortada
Her şey biraz fazla net
Gün ışığı döker ortaya tüm kusurları
Ama ben yinede gecenin
Gizemli uyumuna inat
Hayalin gerçeğe değdiği yeri
Yani sessiz ve dingin geceyi
Ve onun muhteşem gizemini
Ortaya çıkaran ay ışığını özlerim

Ben bu gecelere aşık oldum
Ay ışığının gümüş grisi pırıltıları
Pervane oldu ömrüme
Hayallerimi kundak yaptım
Rüyaların kucağına verdim
Gündüze ne desen almam
Gecelerde ne zaman düşünsem
Daha fazla sızlar sanki yüreğim
Yıldızlara sarsam uyutsam duygularımı
Söner sanki içimde büyük hasretim
Karanlıkta yağan yağmur
Kadar sırlıklam romantiğim
Bende fark edilmek isterim
Her kıymet veren kadar
Değer görmek isterim

Eğer bir gün aklına gelirse
Çekinmeden ara beni
bir çevirimlik mesafedeyim
Bir kallavi orta kahve söyle
Bekle beni illaki gelirim
Konuşuruz belki o meş'um kışı
Bilinen o kadim Sarıkamış'ı
Başka ne diyebilirim ki
Hangi ümide hevesle sarılısam
Sonunda her şeyi kaybediyorum
Çanım çok acıyor
İçim kor olmuş yanıyor

Dağlar Özügüç

Geç kaldım

Bu hayatta çok şey öğrettiler
Az kişinin dinlediği o özel şarkıları
Çok okunmamış değerli kitapları
Tarihin altından geçtiği o eski kapıları
Dantel perdeli aydınlık pencereleri
Bana çok da güzel sevdirdiler
Bilmediğim şeyleri bir bir söylediler
Sadece bana sakın aşık olma
Yüreğin acır için yanar demediler

Bende hayatta bazı şeylere geç kaldım
Mesela kendime hep geç kaldım
En önemlisi yüreğimin sesini ağırdan aldım
Sevdiğimin cesaretle elinden tutamadım
Onu giden geminin güvertesinden
Kaybolan şehri seyre ikna edemedim
Şimdi yansam neye yarar
Yaşadığımız her şey dün de kaldı
Onlar çok güzel dünlerdi

Ah bir unutmayı öğrenebilsem
Ölende aklımda gidende
Hasretlerimde pişmanlıklarım da
Hatıraların hamalı gibiyim
Sakladığım her şey aklımda
Kesme taş duvara kazınmış
Kitabe gibi öylece duruyorlar
Ne yaptıysam bir türlü silemedim
Sanki yıllardır keyifleri yerinde
Bu arızalı hafızama güveniyorlar
Oysa hafızalar bir gün mutlaka unutulur
Sadece hafızaya güvenenler
Yaşayan hayattan mahrum kalırlar

Olayların içinde olmaktansa
Dışarıda durup gözlemek
Anlayan için daha faydalı
Olduğu hep söylenir durur
Bazı olayların büyüğü budur
Gözlemek büyük tecrübe olur
Bazan da olayları gözlemektense
Hayali çok daha kolay olur
Ama sürekli hayalle yaşarsan eğer
Bu acımasız hayat bir gün gelir
Acı gerçekleri yüzüne bir bir vurur
Ruhunda artan pişmanlık ve özlemi
Birlikte harmutlayarak seni büyütür

Söz verdim kendi kendime
Hiçbir şeyi yük etmeyeceğim
Ne ağır gelirse ömrüme
Şimdi ne kadar pişmanım bilemezsin

Bir an evvel büyümek istediğime
Keşke hep çocuk kalsaydık
Ah ne de güzel olurdu
Kazandığımız bilyeleri saysaydık
Elli kuruşa köşe başındaki
Bakkaldan horoz şekeri alsaydık
Biliyorum inanınca her şey olur
İnanmak da cesaret işidir
Bütün her şeyi hatırlamak istiyorum
Unutursam sanki sonra çok üzülürüm

Dağlar Özüğüç

Gel Artık

Sonbaharda yaşmurlarla birlikte gel ki
Yok deme şansım artık kalmasın
Mesela yoğun sağnak olsun gök grlesin
Mümkünse güzel saçların ıslansın
Yağmur suları gzyaşınla karışsın
Hiddetimin şiddeti azalsın
Kapımın önünde hasretimiz sonlansın

Ya da kara kışta tanrı misafiri gibi gel ki
Kapıyı kapatmam mümkün olmasın
Tipi olsun dışarıda karlar savrulsun her yana
Buz parçaları olsun kiraz dudaklarında
Taç olsun karlar biriksin saçlarında
Ellerin şsn ısıtırım ocağın başında
Gururum boğulur belki göz yaşlarında

Ya da olmadı baharda gel ki
Kllenen aşkımız yeniden doğsun
Bu cihanda artık yüzümü gülsün
Ocağımız sonsuza kadar ttsn
İnat ile sevgi yaşar mı yan yana
Seni senden istemek için cesaret ver bana
Nevruzda dğnmz olsun

Sakın bırakma işi yaza

Dağlar zg

Gel Bana

Kederinden kararan yüreğimin
Kömür Karasını yükledim
Bahtsız gecenin üstüne
Parlayan bir ışık olsan
Gönlüme Işısan da gelsen

Sonbahar güneşinin
Cılız ışıkları kadar kararsız
Bir yetimin umutları kadar kimsesiz
Kaldım orta yerde sensiz, sevgisiz
Yaşantıma bir kıvılcım katsan da gelsen

Yağmuruna hasretim yağ bana
Işığın hasretim ısıtsana
Toprağın hasretim karsana
Tenine hasretim dokun bana
İçimdeki kuru alevlendirsen de gelsen

Dağlar Özügüç

Giderse gitsin

O gitmeyi kafasına koymuş
Artık bir kere olan olmuş
Önünde durma bırak gitsin
Her gidişte iki yol olur
Ya gider kalanları kaybeder
Ya da gittiği yerde kaybolur
Gidene açık kapı bırakırsan eğer
Yaşanan zamana haksızlık olur
Her şeyin bir bedeli olduğu gibi
Hasretin de bir bedeli vardır
Sevmek yaşamamanın kendisidir
Bırak artık gitsin de
Uzaktan severken yaşamayı
Yada hasret çölünde sağken ölmeyi
O da bir şekilde seçsin

Umarım bu yaşananların sonunda
Pişman olmaz o yar gittiğine
Bende daha ilk hatada
Gözünü kırpmadan bir çırpıda
Çaresiz ve yapayalnız ortada
Bırakıp giden o vefasız
Bu kadar güzel sevdiğime

Konuşacak çok şeyimiz vardı
Hasretten hiç konuşamadık
Belki bir başlasaydık
Diğerleri sırasıyla dökülürdü
Ben bir türlü bir şey söyleyemedim
Ayrıca söylememe gerek de kalmadı
Zirvesini bulmuştu tüm hissettiklerim
Sanırım o zaten her şeyi çok iyi anladı

Dağlar Özügüç

Gidiyorum Hoşçakal

Uyandığında ben artık yanında olmayacağım
Sakin arkamdan ağlama
Beni nasıl hatırlarsın bilemem
Genliğimi yiyen adam mı?
Genliğini yok ettiğin adam mı?
Buna sen karar ver

Gözlerime bir bak kendini göreceksin
Bu sevdaya ben yıllarımı verdim
Hiç bir şeyi geri döndüremedim
Çabaladım ama sevdami kurtaramadım
Ben ancak bu kadar yapabildim
Eminim bir gün bana hak vereceksin

Biliyorum kendini suçlaman zor olacak
Muhtemelen beni suçlayacaksın
Suçlarken insaftan uzaklaşma
Unutma bu oyunda sende varsın
Bir günah varsa yarısı da senin hakkın
Ne yaparsan yap ama her şeyi kökünden yıkma

Bırak ilişkimizden bir şeyler geri kalsın
Yolda veya bir kafe de ya da vapurda
Selamlaşma konuşma sansımız olsun
Hiç olmadı hatıralara
Veya silik fotoğraflara
Ya da Sevdamıza saygı bizimle yaşasın

Dağlar Özügüç

Gitmek kolay zor olan unutulmak

Gitmek kolay zor olan unutulmak
Ben zor adamım zor olanı yaparım
Unutulurum diye tasa etmem
Hatıralarım benimdir asla reddetmem
Hep doğru yapmak için yola çıktım
Yanlış da benimdir nasıl utanırım

Beni unutanlara bir şey söyleyemem
Peygamber değilim herkesi memnun edemem
Beşer'i memnun etmek zordur keşke edebilseydim
Körü körüne hiçbir şeye itaat edemedim
Sevgi fukarası hiç değilim
Adalet meyvesinin tadını da bilirim
Bu haliyle ben nasıl sevilirim?
Sonuçta beni unutmak isteyene hürmet eder giderim

Geldim gidiyorum
Biliyorum cahillerin dünyasında
Hala bir yanımda olmamış
Varsın olmasın sanki umurumdaymış
Derler ki tedavide işin özü doğru teşhis
Torbası dolu olan kolay sorun çözermiş
Adildir denilene kimler rıza göstermiş

(11.11.2010)

Dağlar Özügüç

Gitmek zamanı

Sen kasabaya ilk geldiğinde
herkes seni pek sevdi
Gören sana gülümserdi
Salkım söğüt sanki dans eder
Rüzgar yumuşak eserdi
Gözlerin denizi andırır
Dudakların gül damlasına benzerdi

Sen gittin amma gülüşün kaldı bende
Okyanus gözlerinin buğusuyla
Saçının birkaç teli kaldı yastığımda
İçtiğin son kadehte buldum
Güzel dudaklarının izini
Tadı da hala saklı durur bende

Ne güzeldi seninle geçen o akşam
Deniz kokusu sarmıştı her tarafı
Ağlar çekiliyordu dalyanlarda
Balıkçıların sesleri kaplamıştı etrafı
Şarap içip balıkçılarla seheri beklemiştik
Sonunda geceyi sehere teslim edip
Şişedeki şarabı da kafaya dikip gitmiştik

Hep hatırlamak istemişimdir
Seni öptüğüm o son anı
Nasıl unuturum o üzgün limanı
Yorgun dalgalarla bile vedalaştık
Heyhat her şey için çok geç
Ne yazık ki şimdi artık
Yalnızca özlemek zamanı

Seninle kuytularda buluşurduk
Her yer sessiz ve karanlık
Ellerin ellerimde güzel günleri düşlerdik
Hatırlayınca gözlerim yaşarır
Unutamam rıhtımda el sallarken
Buruk ve hülyalı bakmanı
Artık beklemeye ne hacet
Şimdi gitmek zamanı

Sonra ne oldu neden yapraklar sarardı
Her şey birden kızardı
Hiçbir şeyin tadı tuzu kalmadı
Kırlangıçlar bile terk etti bizi
Hazana kurban ettik her şeyimizi
Şu an artık ağlamak zamanı

Derlerdi de inanmazdım
Ama doğruymuş söylenenler
her sevdanın bir sonu vardır
Sevmekte bir gün yorulur
Bu aşk hikayesinin sonu

Bu artık gitmek değil
Ölmek zamanı

Dağlar Özüğüç

Gitti

Herkes gider ama

Ben gitmem derdi.

Sonunda o da gitti

Kaldı sevdam ile kör İnadım yapayalnız

Bundan sonra ne mi yaparız?

Yapacak ne kaldı ki ?

Ya döner mi ? diye fal baktırırız.

Ya da dik durur zevatı kurtarırız.

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Göçmen kuşlar

Göçmen kuşlarda bırakıp gitti bizi.
Sarı yapraklar yeşil çimlerin üzerini kapladı.
Belki birkaç güne kadar kar da yağar.
Evlerin bacalarından dumanlar tüter
Artık kara kış kara yüzünü göstermeye başlar

Bundan sonra tipi esse savursa ne yazar?
Odunlukta yakacak odunumuz.
Merek'te birkaç çuval buğdayımız.
Badval'da kartolumuz ,
Ahır'da da sarı ineğimiz var.

Şükürler olsun gönlümüzde sevdamız da sımsıcak
Daha bize ne olur?
Allah'ın yardımıyla bu yılda bahara çıkarız.
Sonrasına da Allah kerim
Sağlıktan başka daha ne isterim

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Gönül Gözü

Yaradan ister ki nadim olan kulum
Her fırsatı değerlendirsin
Karşısına çıkardığım herkesten
Çiçekten böcekten
Yazdan kara kıştan bir şeyler öğrensin

Her şeye tepeden bakanın
Benim küpüm dolu diyenin
Kendini aydın görenin
Gönül gözü nasıl dolsun
Bilmediğini dahi bilmeyenin
Kafasına ne korsun

Dağlar Özügüç

Gözler

Geriye baktığımda ne çok sevmişim
Çiçeği böceği
Gördüğüm güzel her şeyi
Ama seni sevmek başka
Sadakat hasret pişmanlık karıştı gitti
Hatıralarım okyanus gözlerinde son bakışta bitti

Git yolun açık olsun
Bil ki mezarda bile sönmeyecek içimdeki kor
Otuz yıldan sonra bunu söylemek zor
Ama boş ver canın sağ olsun
Benden yana hakkım helal olsun
(25.10.2009)

Dağlar Özügüç

Gül

Ben bir gülü bilirim birde papatya
Birde ihtişamıyla tepede duran Orkide
Zerafetin ve ihtirasın gözde çiçeği
Cılız ve uzun gövdeye
Cimrice serpiştirilmiş
Dolgun bir o kadar da koyu
Yeşil yalın yapraklar
Ama herşeyin ötesinde;
Gövdeyi de yaprakları da kurtaran
Sevdaya zerafeti ve asaleti hatırlatan
O zarif zarif olduğu kadar da
Asil ve görkemli orkide çiçeği

Aman allahım ne kadar büyüksün
Boş yavan ince eğri büğrü
Yetersiz yapraklı bir dalı
Güzel çiçeği ile nede ihtişamlı yaparsın.
Dünyayı ateş topuna çeviren
Yüreği katran karası çamurla dolu olanlara
Lütfuna mahsar kılıp biraz beyin versen
İçine de o orkideler kadar güzel fikirler koysan

Papatya ise boz kırların temiz örtüsü
Masum aşkların yegane vazgeçilmezi.
Aşıkların sevdalarını sınıadıkları güven kapısı
Koparıldıktan sonra kokan emsalsiz
Genç aşıkların yüreği kadar saf ve temiz
Ölümü bu kadar kim karşılar mihnetsiz
Biçare yüreklerin taze çiçeği
Kır kahvelerinde başlar bilindik sevdalar
Kır çiçeği papatyalarla taçlanır
Coşkulu kır düğünleri ile mühürlenir
Mutlu sevda öyküleri

Gül ise yaşamın ta kendisi.
Beyaz örtülü masaların vazgeçilmezi
Sevdaya uzatılan gül ve üzerindeki son damla
Kristal cam bardaklardan yansıyan ışıklar Sevgilinin yanağında patlayan ışık huzmesi
Bütün bunlar sevenin sevdasını gök kuşağı yapar
Gül kadehteki şaraptan aldığı rengin katresi kadar
Sevdiğin kadını hülyalara salan aşk mesajını önemli kılar.

Kırmızı yoğun kırmızı
Kanı donduracak kadar kırmızı
Verilen söz yerine getirilmediğinde
Kaldırım taşlarına akacak kadar kan kırmızı
Gül verilmeli sevgiliye gül hemde hep gül

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Gülücükler Eksilmesin Yeter

Gönlünün şefkati gözlerinden gitmesin
Biriksin umutların hasret gölünde
Güvercin gülücüğü eksilmesin
Gamzeli ay yüzünden yeter

Kar yağsın yağmurlar dökülsün
Bu sessiz şehrin tepelerine
Seninle geçirdiğim bu gün hiç bitmesin yeter

İsterse rüzgarlar essin dipsiz uçurumlarda
Çiğlik olup yükselsin göklere
Esen rüzgar sevdanın sesini bastırmasın yeter

Sıra sıra taş yapılar mahfuz ve sıcak
İçinde yaşayan yürekler soğudu biraz
Benim sevdam soğumasın yeter

İkinci baharımın parıldayan ışığısın
Şehrin bütün ışıkları sönerse sönsün
Senin ışığın sönmemesin yeter

Salkım söğüt dallarını salmış yere sürünüyor
Kardan kıştan yaprakları üşüyecekse üşüsün
Benim sevdam üşümesin yeter

Çiçeklere oldum olası kıyamam
Tüm gönül bahçelerinin çiçekleri
Hiç ama hiç solmasın yeter

Bir gün çekip gidersem bu diyardan
Tüm sevdiklerim benim için ağlar mi bilmem
Güzel bir şiir dinlediklerinde hatırlasınlar yeter

Dağlar Özügüç

Güz Gülleri

Küçükken söz dinlersek iyi adam oluruz
Birşeylere sahip olursak önemseniriz
Umuduyla biran evvel büyümek istedik
Güz gülleri gibi kısa sürdü çocukluğumuz
Bizde büyüdük kocaman iyi adamlar olduk
Ama hiçbirşeyin sahibi olamadık
Gül bahçesinin sınırına bile ulaşamadık
Yaşamda herşey çoktan paylaşılmış
O sınırlar bizden çok önce çizilmiş
Hayat denen bu oyunda küçük roller kalmış
Biz iyi vatandaşız görevimizi yaparız
Perde inince de sessiz sedasız
Geldiğimiz yere geri döneriz
Mahallenin güzel kızı Neriman da evlenmiş
Tiryaki menekşeleri bile solmuş
Yaşamak için geriye daha ne kalmış?

Boşuna bu kadar anlamlandırıyorlar
Hiç yenen oldumu bu hayatı?
Herkes birer birer yenildi ve toprak oldu
Buna rağmen gitmek ayrılmak zor geliyor
Oysa gelirken ne kadar halis'ti niyetimiz
Yiyip içip biraz vakit geçirip gidecektik
Belki biraz sevecek azda sevilecektik
Nerimanın bahçesinden gül derecektik
Ne vardı bu kadar şekil yapmaya
Sonu olan boş şeylere bağlanmaya
Solgun menekşe kadar kısa ömürde

Boynu bükük papatyanın derdinden anlamadan
Para pul dünya malı peşinde koşan
Ona buna cimri deyip piyasa yapanlar
Karşdakini kandırdığını sananlar
Kendini de sözde akıllı gören aptallar
Sanki geldikleri yere geri dönmeyecekler
Göçmen kuşlar bile gittikleri iklimden
Herzaman geri dönmesini bilirler
Kuş beyni ile alay edenler
Bir kuş kadar olamazlar
Bu nasıl akılsa bilemedim
Bu aklımla ben bu işi çözemedim?

Dağlar Özügüç

Güzeller

Bu nasıl dünya güzel olan her şey haram
Zulme,haksızlığa da ben kayıtsız kalamam
Alın bu ömür sizin olsun
Acı çekmeyi yaşam saymam

Dünyaya isteyerek gelmedim
Elimde olsaydı hiç gelmezdim
Çirkinlikle dolu dünyada
Yaşamanın bedelini neden ben öderim?

Yaradanın affına sığınırım
Bağışlayıcıdır iman ederim
Güzel yaşamak için yapılanlara
Bedel ödenmez umarım

Aklı da gönlüde o ihsan etti
Güzelliği sevmeyi öğretti
Bizde peşinden koştuk
O zaman güzeller bizi mahvetti

Dağlar Özügüç

Güzelliğe Geldim

Bir güzelin hasretiyle yanarken
Başka hiç bir şeyi düşünemedim
Ne işime yarar servet, izzet ikbal
Ben bu dünya ya güzelliğe geldim
Bilesin ki gerisi abesle iştigal

Satın al alabilirsen bozulan sağlığını
Ya da sevdiğinin yüreğini
Hadi emret dursun bütün savaşlar
Dost yapabilir misin bütün düşmanlarını
Hasılı İnsanlar neyi ararlarsa onu bulurlar

Dağlar Özügüç

Hadi anlat

Hadi öğret bana
Sevdiğin nasıl unutulur
Ben onu bir gün bile unutmadım
Acaba o beni unuttur mu?

Hadi anlat bana
Ne kadar doğru olur
Ben onu hiç dizimde uyutmadım
Dizinde yar yatırmadan yürek soğur mu?

Hadi biraz açıkla bana
Ne söyleyen kabulümdür
Ben yalan yare mi sevdalandım
Sevginin de sahtesi olur mu?

Hadi İstersen fısılda bana
Söyleyeceğin her söz yüreğindir
Yıllarca onun bir sözünü bekledim
Özleyen yar sevda yorgunu olur mu?

Hadi Söyle bana
Sevda sağlam yürek işidir
Şimdiye kadar ona sormadım
Sevda çekmeden yaşam olur mu?

Hadi şimdi haykır bana
Güzel gözlü yara
Seni Seviyorum demeden
Hiç ölmek olur mu?

Dağlar Özügüç

Hararet

Bu güzel şeyin adı sevda
Bir soğuk kış akşamında
Sevgilinin yanında
Sıcak sobanın başında
Keteyle çörek
Bir tas da çorba
Ama sıcak sımsıcak
Hem de gönülden can-ı gönülden
İstemez beyaz örtülü masalar
Gümüş çatal bıçak
Ne de seni izleyen bir sürü kınalı yapıncak

Yaz gelince bir başka olur sevdan
Aldın mı meyveni daldan
Lazım sana küçük bir çakı
Deniz dolu balık, yanında rakı
Bir de gelirse güzel nağmeler arkadan
Tut güneşi denizde batmadan
Tut ki o anı daha fazla yaşasınlar
Sevdalı gözle hiç batmayacak sansınlar.

Güzelliğe kaldır kadehini
Kaldır ki ışıldasın yarin beyaz teni
Hele birde hafiften kızardıysa yanakları
Artınca harareti, dolaşınca dilleri
Bırak artık batsın gün
Işık namına ne varsa sönsün

Dağlar Özügüç

Hatıralar

Çam ağaçlarının altında uzanınca
Esen rüzgar çok şey hatırlatır
Bölük pörçük hatıraları toplayınca
Koca bir ömrü ortaya çıkartır

Çiçekten yastık mavi gökten yorgan
Önünde sonsuz yeşil çayırlar
Yüreğindeki koca sevdan
Önemi yok Bir başına da kalsan

Sonunda dört kollu seni bekler
Hani Fenada yaşamadıysan iyi
Yıldırılmaz seni kötülükler
Bulduysan eğer gerçek sevgiyi,

Düşünme artık anladı mı seni ahfadın
Anlasalar sanki ne olur
Yürüdün sen hiç arkana bakmadın
Senin gibilerin seveni az olur
Ama kandili geç soğur
(11.3.2009)

Dağlar Özügüç

Hatırla

Seni güzel hatırlamalıyım
Ama bu nasıl olacak?
Bu iş öyle kolay mı?
Bana bıraktıklarına bir bak
Geriye ne kaldı güzel olan?
Her şeyim sende ve sen gidiyorsun

Nisan yağmurları tez geçer
Diyip gidişini sineme çeksem
Öyle mi kalsam?
Hiçbir şey yaşanmamış gibi mi yapsam?
Hayır ben böyle yapamam
Seni unutamam

Sen bende iz bıraktın
Bunu da hiç saklamadım
Gurur da yapmadım
Çok geceler uyudum uyandım
Kokun kalmıştı yastıkta
Giderken aceleden unutmuş
Yanına almamışsın
Onu kokladım

Yıllardır dolabında koruduğun
Bana hasretle yazdıkların
Sevdalı sözlerle dolu
Ama şimdi sen yoksun
Bir anda sevgi fukarası oldum
Bu da bana ders olsun

Kaç geceler kucağında ağladım?
Sırlarımı seninle paylaştım
Her zaman seni ben saydım
Oysa sen hiç benim olmamışsın
Biliyor musun bu nasıl bir şey?
Sırtından mermi yemek tadında bir şey

Seni nasıl hatırlamalıyım
Sana rüya dersem
Gidişine Kabus demeliyim
Ama sen yaşadığım gerçeksın
Yazık ki sıkışınca kaçan
Korkak müptezelsin
Kabul et artık İşte sen böylesin

Yaşadık ve her şeyi öğrendik
Şimdi yalnızlığı öğreniyorum
Belki biraz zorlanıyorum
Ama bu da geçer deniz gözlüm
Sen beni düşünme
Yağmurlar yağar yarıklar kapanır
Umarım bir gün bu deli gönül de akıllanır

Dağlar Özügüç

Hava Alırsın

Hayatını anlamadan yaşarsan
Sadece nefes alır verirsin
Bir bakarsın ki hayat geçmiş
Herkes yolunu farklı seçmiş
Yapayalnız ortada kalmışsın

Aşka inanmıyorum deme
Tutamayacağın sözleri asla söyleme
İçtenlikle aşka inanmalısın
Hiç olmazsa hayatta yiyeceğin
Kazıkların bir tanesi de tatlı kalsın

Sevmek güzel şey amma emek ister
Gülbahçesine yar gelecek
Beklemek ister sabır ister
Yumuşak,duygulu bir yürek ister
İstenenleri yapamazsan
Bol bol havanı alırsın

Dağlar Özügüç

Hayat

Hayat ne ise hep o oldu
Kuralları hiç değişmedi
Ben ise sürekli değiştim
Serpildim,irileştim,geliştim
Sonuç olarak
Hayat ile bir türlü uyuşamadım

Tasalanma varsın öyle olsun
Bu dünyaya geldik gidiyoruz
Hayat dediğin ne ki
Onu biz anlamlandırdık
Sonrada oturup efkarlandık

Gök kubbede bir hoş sada mı kaldı
Onu hiç düşünmedik
Servet,mal,mülk,para, güç
Bunlar güzel şeyler ama
Kendinle de götüremezsin
Arkada bırakmak da güç
Al sana efkarın için bir problem daha
Şimdi artık sıra içmeğe geldi

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Hercai menekşe

Hayatı bir masal gibi güzel başladı
Yıllar içinde gelişti serpildi güzelleşti
Her şey mükemmel olacak sandı
Çok sevdi ama karşılık göremedi
Yazılan şiirler tozlu sayfalarda kaldı
Sanki talihi ona gönül koymuştu
Çünkü bir kıymet bilmeze bağlanmıştı
İşte hayatının o bölümünden sonra
Hiçbir şey istediği gibi olmuyordu
İlahlar ona acımasız davranıyordu
Oda küstü kırıldı parçalandı
Hataları ile bütünleşmek istedi
Onlar da kötü birer tecrübe olarak kaldı
Sonrasını koyver gitsin
Gerisi o kadar bilindik şeyler ki

Aşık olmak güzel şey
Ama kıymet bilmek bambaşka
Aşk ona küsmüştü bir dahada dönmedi
Giden gitti yoluna mahsun ve yorgun
Kalan boynu bükük hemde dargın
Kaldı o kahpe pusuların
Koynunda yapa yalnız ve kimsesiz
Affetmediler, yardım etmedi hiç kimsesi
Oysa dürüst İçi dışı bir biriydi
Kaldı sevgiden yana yetim
Bu kadar yükü kaldıramadı
Çok çırpındı ama bir çıkar yol bulamadı
Bir sabah gün tam ışıırken
Tavandaki halkaya takıldı gözü
Geçirdi hazırladığı ilmeği boynuna
"Bence Hayat yinede güzeldi"
Oldu bu alemdeki son sözü

Her ilkbaharda başı dik olurmuş
Sonsuz çayırlarda yetişen
Renkleri ile mağrur çiçeklerin
Sonbaharda ayazda kuruyunca
Bükülür başı yere eğilirmiş
Üzgün hercai menekşelerin
Sonu hep hazin bir hikayedir
Güçlüyken toprağı düşünmeyen
O güzel hercai menekşelerin

Dağlar Özügüç

Herşey Olur

Herşey olur
Herşey büyür
Herşey geçer
Her şey unutulur
Geriye sadece derin acılar
Boşa geçen bir hayat kalır

Dertlerini yorgan yapsan
Hatıralarını onunla sarsan
Yaşamaya yüreğin yeterse
Güneş birgün senden yana döner
Belki biraz daha yaşarsın
Ama hayatın eski tadını bulamazsın

Hiçbirşeyi hayatın odağına koyma
Kendini onunla özdeş sanma
Herkesin yolu ayrı
Gideceğiniz kavşağa kadar berabersiniz
Gün gelecek yolunuz mutlaka ayrılacak
Özlediğiniz hayat yalnızca düşlerde kalacak

Dağlar Özügüç

Hüzün tortusu

Ben artık gidiyorum
Bu yolda akıp gidiyor
Her şey benden uzaklaşıyor
Dikiz aynasından gördüğüm
Yüzün de hızla siliniyor
Sadece aynanın kenarına iliştirdiğim
Ucu kırık o solgun resmin
Torpido da unutulmuş kalmış
O küçük not defterinden başka
Her şeyi toplamış almışsın
Bir saç tokası bile kalmamış
Bunlar senden son kalanlar
Ama ben seninle doluyum
her yanım hatıra
Her yanım hüzün tortusu
Valizimde bir avuç gözyaşı
Kalbimde kırık dökük bir gurur
Tepemde balçıkla sıvanmış kör karanlık
Ruhumda ise ucu henüz açılmamış
Dipsiz derin, bir o kadar da zalim yalnızlık
Yürekte kalanlarda bu kadar
Ben bu yıkılmışlığımın giderken
Sen de bu arada yok olup siliniyorsun
Rüyalar bile geceyi beklerken
Sen neden hızla çekip gidiyorsun
Hemencecik yok olmayı seçiyorsun

Çok mu acelen vardı?
Bir elveda bile senin için zor
Varsın olsun canın sağ olsun
Susmak yine aynı baskın kader
Susmanın dayanılmaz zorluğunu
Gelde mühürlenmiş dudaklara sor
Ayrılık köprüsünün her iki yakasındayız
Sana hak verip bekleyenlerin
Belli ki bıraktığın yerde halen duruyor
Ey sabahı olmayacak gecenin cellatları
Bu yalan dünyada benimde
Sığınacak bir yerim bulunsun
Verin ne olur bir şans verin
Bana kendimi savunacak bir an verin
İki göz bir şahidim olsun
Kaderimdir deyip neler yaşadıklarımı
Detaylı biçimde ortaya koysun
Gerçekleri ruzi mahşere
kalmadan bir bir açıklasın
Canan kıymetimizi bilemedi
Bari kişiliğimizi o doğru ifade etsin
Ne olur beni elsiz ayaksız
Bu alemden kimse göndermesin

Biz boyumuzun ölçüsünü aldık

Hiçbir zaman kaybetmeyiz dediğimiz
Bu oyunda kaybeden biziz
Bunu açıkça çok iyi kavradık
Şimdi sıramızın gelmesini bekleriz
Artık herseye, her hükme razıyız
Sevda yolunda ne kaybettiğimizi
Ne kadar kaybettiğimizi
Sonuçta çok iyi anladık
Ama biz deli gönüllüyüz
Hala ısrarla ve büyük umutla
Bir ışık bekler dururuz

Dağlar Özügüç

İhtiyar delikanlı

O giden neden gittiğini
Geride kalan garip ise
Özlemin neler yapabildiğini
Her zeminde çok iyi bilir
Onun için sevdanın yükünü
Geride kalıp özlemle kavrulan
En doğru biçimde anlatabilir

İçim her yaş dolu
Çocuğum çoğu zaman
Yada okul yolunda sevdalı
Bazende zorluğa karşı duran
Dağları deviren bıçkın bir delikanlı
Şimdi ise son trene çeyrek kala
Kendiyle barışık ihtiyar bir delikanlı

Söyle neler oluyor
Güneş seni neden bu kadar seviyor?
Sen gelince daha parlak doğuyor
Sen gidince erkenden batıyor
Renklerle ilişkin bak ne kadar canlı
Hele şu üzerindeki şal varya janjanlı
Tam da okyanus mavisi
Denizden yeni çıkmış gibi
Yosun kokuyor

Bakınca o ışıldayan gözlerine
Şimşekler çakıyor içimde
Karşı tepeler dirileşiyor dikleşiyor
Ormanlar yeşeriyor gürleşiyor
Sen gelince tabiat şenleniyor
Ama eğer gecenin bağırını yırtan
Yanık bir ney sesi varsa uzaklarda
Bir de yüreğim yokluğunda
Kapkara sonsuzluğa gömülüyor

Ah be güzel gözlüm
Sensiz ne yaparım bilmem
Gidişin herşeye zarar
Yok oldu seninle hayalini kurduklarım
Bu benim için önemli bir karar
Ya seninle sonuna kadar varım
Yada sensiz bu dünyada bir yerde
Sürgüne mahkum mu olayım?

Daha ne demem lazım
Gel artık gel canım acıyor
İsmi ağaçlara kazıyan
Parmaklarım yol yol kanıyor
Bak rüzgara seninle giden
Gemilerin yelkenlerini dolduruyor
Gidenin verdiği hicran derin oluyor

Gel diyorum gel artık
Şimdi yapraklar sararıyor
Sonbaharda tabiat kapanıyor

Dağlar Özügüç

İnsanlar Renkliler

Eski bir sandık beni hep heyecanlandırır.
Gecenin kör karanlığında sanki bir iz ararım
Köşede kalmış bir tozlu fotoğraf bile heveslendirir
bir gülüş bir bakış ilgimi çeker
Bırakırım kendimi sandık başında hatıralar denizine
Dalgalar nereye götürürse oraya giderim

Bazen orman da açarım gözlerimi
Süngü gibi sipsivri çam ağaçlarının dibinde
Bazen de karakışta Allahın bir deli düzünde
Sorgularım hatıraları suçlarım kendimi
Bilmiyorum neden böyle kurguladım benliğimi

Beyaz ile kara mı renklerin tekmili
Yordu beni doğru ile yanlış arasında gidiş geliş
Ya yalandır yada doğrudur her söyleyiş
Anladım ki daha canlıdır aradaki renkler
Yapacak bir şey yok malesef insanlar çok renkliler

Dağlar Özügüç

İstanbul Bana Borçlu

Hani taşı toprağı altındı
Ben bir şey görmedim
Bu şehre çok şeyimi verdim
Garibini, yolsuzunu giydirdim
Vergisini babalar gibi verdim
Sazan gibi tokatçısına kesildim
Ama artık yeter ben bittim

Şimdi sıra sende
Yövmiyem senden
Ekmegimi alacak param olsun
Her şeyimi aldın
Namerde muhtaç etme de
Anlım açık başım dik dursun

Elli sene düzgün yaşadım
Düzenin dışına bir an bile çıkmadım
Kırmızı ışıhta bile geçmedim
Öde artık borcunu bu benim hakkım
Çünkü ben sana hep dürüst davrandım

Ya kendin verirsin ya da seni zorlarım
Yoksa gerekeni yaparım
Kahpeliklerini aleme anlatırım
Sahtekarları boğazda ağırlatırsın
Dürüslere zırnık koklatmazsın

Kabul et artık herkes biliyor yaptıklarını
Bin yıldır sürdürdüğün entrikalarını
Kahpe Bizans olmaktan vazgeç
Kaldır kafanı İstanbul olmayı seç
Koru artık şu dürüst Anadolu insanını

İstanbul sen İstanbul değilsin artık
Varoşlarında yaşamak verem ederken bizi
Seni rant peşinde koşanlara sattık..... Talat Semiz

Dağlar Özügüç

İyi Olmak Kolay

İyi olmak kolay
Zor olan sıkı olmak
Dik durmak
Adaleti sağlamak
İnsanca yaşamak

Zor olanı yapamazsan
Adil olup hak dağıtmazsan
Mağdura destek olmazsan
Vatan için ağlamazsan
Boşuna iyi olmak neye yarar?
Hangi yarayı sarar?

Dağlar Özügüç

İzi Kalsın

Dur ne olur seni birazcık seyredeyim
Güzel yüzün hafızama kazınsın
Ölümlü yitimli dünya gel bir defa seni öpeyim
Gidersen dudaklarının izi bende kalsın
Yasak aşk bu seni her an kaybedebilirim

Yıllarca seni uzaktan sevdim
Hasret zordur kolay olduğunu sanma
Yanına yaklaşamadım, dokunamadım
Oysa çapkın bakışlarınla sen girdin kanıma
Bir öpücük için kaç gece kapıda bekledim

Bir gece de olsa sana gelsem
Emin ol çok mutlu olurum
Yatak örtünü görsem
Belki ipek tenine dokunurum
Ne olur bende muradıma ersem

Dost Katkıları.....

Bırak izi kalsın dudakların...
Neler olacağını kim bilebilir yarın.....Talat Semiz

Dağlar Özügüç

Kader Ormanı

Tesadüfle başladığı düşünölen herşeyin
Finalini ben yapamasam bile
Perdeyi mutlaka mutlu kapatacağım
Yaşama sevincini ucundan da olsa
Son anda mutlaka yakalayacağım
Mutlu yaşam ölkesinin bir ferdi de ben olacağım
İmkan olursa artık yüreğime göre yaşayacağım

Bakıyorumda hep yanımdakilere göre yaşamışım
Geriye de birşeyler kaldımı bilmem
Varsa eğer kalan bir şeyler
Onu kendime göre yaşayacağım
Hiç ama hiç kimse için ağlamayacağım
Vefasızlıktan yorulduim artık
Kalanlar da başlarının çaresine baksın

Dünyanın derdini dert edip yaşadım
Dik durduim hiçbirşey den geri durmadım
Gereksiz yere kendimi parçaladım
Hep gidenlerin arkasından bakakaldım
Niyetlere göre yargılandım
Görüyorum ki kimseye de yaranamadım
Yaşadılarımdan da birşey anlamadım

Gideceğim kader ormanında sessiz bir yerlere
Yaşadıklarımı düşüneneceğim
Yanlışlarımla yakınlaşacağım
Hatıralarımdan özenle biriktirdiğim
Hayallerimden kalan kırıntılar
Yeterse eğer
onunla yeni bir başlangıç yapacağım

Dağlar Özügüç

Kaderden Kaçılmaz

Kaderde varsa yüzölmek
Neye yarar özülmek
Yazılan gelirmiş başa
Sen istediğın kadar düzgün yaşa
Bu sistemde çabalamak boşa

Başıma gelince bütün planlarım bozuldu
Kurguladığım hayatım bir anda yok oldu
Öğrendiğim şeyleri sorgular oldum
Ahir ömrümde duman oldum

Beni kurgulayanlar
Bu sistemi böyle kuranlar
Yıllarca beynimi yıkayanlar
Nereye yok oldular
Sizi gidi Omurgasızlar, Bukelamunlar

Ben hakkımı istiyorum
Ben adalet istiyorum
Hani çağdaş hukuk hak dağıtırdı
Evrensellik, bilimsellik ne sağladı
Dosyam Yargıtay da yatıya kaldı
Sistem ise sınıfta kaldı

Egemenlerin kanunları çare olmadı
Davam mahşere kaldı
Hakkımı orada alırım
Düzene bağılı memleketin hayırlı evladı
Bu yaştan sonra biçare kaldı

Dağlar Özügüç

Kal Gitme

Kızsam da sana git diyemem
Kalbim kan ağlasa O sözü söyleyemem
Bilirim ki gittiğinde yüreğinde seninle gidecek
Hele o güzel gözlerin onlarda gidecek
Ya kirazdan tatlı dudakların....
Yok artık bu kada özlem
bana bile fazla gelecek

Kal be güzelim
Sensiz yaşamayı öğrenemedim hala
Kal ne olur gitme
Yakamozlar çirpınırken ay ışığına hasretle
Bahar'ın pırıltıları ile kamaşmış garip gönlüm
Hasretine dayanamaz,yazık olur sevdama
Varılacak son limana çeyrek kala

Belki bir ilkbahar sabahında
Doğanın bereketiyle çoğalan
çiçekler tepesinin zirvesinde
Toplayabildiğim tüm cesaretimle
Güzel gözlerinin davetine
Bir daha bir daha icabet ederim
Ama bu gün bu bana çok fazla
Bence hevesini güze sakla

Sonbaharda güneşin cılız ışıkları
Süzülürken ceviz ağaçlarının
Sararmış yaprakları ararsından
Ben hala yaşıyorsam bir daha dener miyim ? bilmem
Büyük ihtimalle denemem
Bırak bu konuda zaafımın olduğunu bilsinler
Derim ki biraz eksğim var ama rahatta bende

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Kanıma Giriyorsun

Geceleri yalnız kalınca bir başıma
Neden hep aynı hayalin çıkar karşıma
Kompartıman penceresinden
Öylece durmuş uzaklara bakıyorsun
İlik rüzgar vuruyor kumral saçlarına
Bana hasretle ellerini uzatıyorsun
Yaşlar akıyor güzel gözlerinden
Oysa sendin habersizce terk edip giden

Çok üzüldüm, çok ağladım
Sonunda anladım beklemek boşuna
Gömdüm seni kör karanlıklara
Yoksa yakışmadı mı sevdam oralara?
Neden çıkıp geliyorsun?
boşuna kanıma giriyorsun

Yaşlandı yüreğim
Ben artık genç değilim
Ya kabarırsa yeniden sevdam
Eskisi kadar güçlü olamam
Zor sevdana artık dayanamam

Yazık ki yiten ömrü geri getiremeyiz
Yalnızca hatıralarımızla yetinmeliyiz
Ben öyle yapıyorum
Rüyalarımda seninle yaşıyorum
Kimse bilmesin ama seni hala seviyorum

Dağlar Özügüç

Kapına Gelsem

Olmaz ya birgün çalsam kapını
Bir hasret demetiyle
Alırmısın beni içeri ?
Sıcak bir sobanın başında
Bu garip sevda yolcusuna
Bir bardak çay ikram edermisin?

Bende sana oracıkta derdimi döksem
Yıllardır sır gibi sakladığım her şeyi anlatsam
Sonrada sevdami insafına bıraksam
Hırpalanmış garip yüreğimin
Candaşı olur musun?

Ya da kapının eşiğine yatsam
gecenin ayazına karşı
göğsümü siper edip inlesem
Gözyaşlarım oracıkta buz olsa
Yinede kapından kovar mısın?

Yoksa yumuşacık yatağında
Hicranımı ninni yapıp
Hülyalara mı dalarsın?
Kapına gelmiş bu garibi
Yedi yabancı gibi savarmısın?

Seni fazla tanımıyorum
Söyle bana ay yüzlüm
Nasıl bir insansın ?
Sana ne söylesem?
Nasıl davransam?

Sevmeye devam mı etsem?
Yoksa çekip mi gitsem?
Ne yapsam bilemedim
Ben bu akılla bu işi yönetemedim
Bir türlü bir karar veremedim

Dağlar Özügüç

Kapris

Ah be yüreğim ne kadar gevşeksin.
Yapma bunu bana
Onu özlediğimi belli edeceksin.
Sonunda yine bilmem kaç sıfır mağlup edeceksin

Onu bu kadar pervasız yapan sensin
Haksız isteklerine bile direnemedin
Nazını niyazını geçtim artık
Bir bakışına yıllarımı heba ettin

Sen benden yanamısın?
yetmedi de daha da mı yanasın?
Yeter artık boşa uğraşma
Bırak artık bu hesapta yarım kalsın

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Karabağda huzur

Bu ülkenin başında bir hal var
Ne zaman buralara gelsem
Memleketin türkülerinde hicran
Gözlerinde kanlı yaş var
Neden kimsenin yüzü gülmüyor
Anaların göz yaşları dinmiyor
Belli burda büyük bir yas var

Kaybedilen koparılıp alınan
O güzide vatan parçasına
Büyük saygı ve hasret var
Bekle karabağ bizi bekle
Arkanda koca evladı vatan var
Karabağın kurtuluşu için çok şükür
Gözünü kırpmadan ölüme giden
Vagonlar dolusu baş var

Neden kaçkın derler her gelene
Bir koca coğrafyaya emanet o topraklar
İsyanımız uluslararası düzene
Karabağ da orda yalnız bir başına
Hayıflanır Karabağ'dan göçenler
Ağit yakar ağlar vurur dizlerine
Biz var oldukça unutulmaz o yaşananlar
Türkün büyük matemidir bu böyle biline

Bulutlar ağlarsa ağlasın
Yeter ki bu vatan ağlamasın
Kır zincirlerini karabağ
Yakındır kurtuluş günün
Hasret çeken tek ferdin kalmasın
Karabağın evlatları uçmayı öğrenmeden
Bir daha göçmeye mecbur kalmasın

Başını dik tut ey oğul
Hayatta düşmek önemli değildir
Beklenen en büyük marifet
Her düştüğün ayağa
hızla ve dimdik biçimde kalkmaktır
Hadi haykır artık bunu cihana
Zafer yakında ve bize mahkumdur
Karabağ ne zaman kazanılırsa
Türk dünyası ancak o zaman
Ebedi Huzuru bulacaktır

Dağlar Özügüç

Karanlığın Ardından

Her karanlığın ardında aydınlık var biliyorum
Ama nefis bu engel olamıyorum
Her şeyi bu günden istiyorum
Üstelik yanlış olduğunu da düşünüyorum
Ne yapabilirim ben insanım
Ama umutluyum gelişıyorum
Her gün yeni bir şey öğreniyorum
Alim olmaya ömür yeter mi? onu bilmiyorum

Dağlar Özüğüç

Karışılmaz İşine

Harcadım ömrümü, gittim bir güzelin peşine
Geçti gitti günlerim oyunla toyla
Yaradan güzel yaratmış karışılmaz işine
Civanlığım vardı kızışmıştı kanım
Yalan değil bu günden cenneti yaşadım
Şükürler olsun sana yüce rabbim

Yapacak ne var bu saatten sonra
Hatası da benim sevabı da
Yaradan saldı bu işi aklıma
Direnmedim gittim onun yoluna
Yaşadıklarım kar kaldı yanıma

Gocaldım mı ben ne oldu bana
Hatıralarla geçer oldu zamanım
Çekerim cigaramdan bir nefes
Gözlerimi hasretle kaparım
Onu gördüğüm ilk güne dalar giderim
Heyecanlanırım kabarır arzularım
Uyanınca da onu kaybettiğime yanarım

Dağlar Özügüç

Karşılıksız Sevdin mi?

Sen hiç birini ölesiye sevdin mi?
Soğuk kış akşamında sadece onun sıcaklığını düşleyerek
Soğuktan morarana kadar kar altında bekledin mi?
Ya da bir köşe başında belki gelir diye duvara yaslanarak
Artık dizlerini hissetmeden ayak seslerine hasret saatlerce dikeldin mi?
Yoksa bir elinle valizine bir elinle de perdesüne yapışarak
Ağzında sigara ayakların geri çekerken sen hiç ilerlemedin mi?

Hani bir cafede yan masada sevdiğin oturur
Sen ona hasret başka masada onu izlersin
hani bazen aklından geçer uzatsam da tutsam elini dersin
Sonra ondan bunu istemenin zorluğundan mı ürkekliğinden mi tutamazsın.
Her an kapıdan içeri gülümseyerek gireceğini beklersin saatlerce,
O saçlarını savurarak içeri girer
Seni görmeden geçip gitmesi varya.
Deli eder insanı deli.
Sonrada seni umursamaz
Orada yokmuşsun gibi kahkahalar atar
Sen öfkeni yutkunurken
ifrit olursun ama acını içine gömersin

Bak şu barda sarmaş dolaş eğlenenlere
imrenmez mi insan ?
kaç defa aklından geçer de beline elini dolayamazsın
Mal gibi bakarsın parkta öpüşenlere bak elin oğlu neler yapıyor
Ama sen bu kafayla bir süre daha yan yana oturamayacağının inşallah farkındasın
Sen daha kokusunu bile gizli gizli içine çekerken
Başkalı sevdığının sarı saçlarında boğuluyor.

Ya bu iş mi ya
Bu sevgi öldürür insanı
Sevmek güzel ama karşılığı muhakkak olmalı
Benimki gizli sevda
Karşılıksız aşk demiyorum diyemiyorum
Lamı cimi yok arkadaş ben aşkımdan karşılık bekliyorum

Dağlar özügüç

Dağlar Özügüç

Kaybediyorsun

Buda gezer gülüm
Yanına mı kalacak sanıyorsun
İncittiğin gururum
Yaptığın bunca zulüm
Gidecek güzelliğin solacak güzel yüzün
Benim ise artacak gücüm

Gör artık yıllara yeniliyorsun
Sana artık direnebiliyorum
Merakımı yeniyorum
Nerede olduğunu düşünmeden durabiliyorum
Anla artık gözümde düşünüyorsun
Gönlümden siliniyorsun

Derin sevdam sana yetmedi
Yıllar geçti benim sevdam küllendi
Ayrılıyor limanında demirlediğim gemi
İstiyorum artık geri ver bana sevgimi
Bu iş artık bitti

Dağlar Özügüç

Kelimelerin gücü

Bu kulaklar ne kelimeler
Ne çarpıcı ifadeler duydu
Duyduğu sözler bazen yürek parçaladı
Bazende nice sevdalara tercüman oldu
Kelimeler kullananı çoğu zaman özgür yaptı
Kürsülerden kitleleri ayağa kaldırdı
Bazende haykıranı duyan bile olmadı

Ne yaptıysam bir türlü
Kelimelerle aram iyi olmadı
Onun gücünü kontrol edemedim
Süslemesini bilemedim
Duygularımı saklayamadım
Hiç bir şeyden de sakınmadım
Kılıç gibi çıkardım kınından
Sanırım çok yürek yaraladım

Bazı kelimeler ise kudretten yaralıdır
Ne desen anlamaz
Derdine de çare olmaz
Yardım için çırpınırsın
Yaptıkların hiç fayda etmez
Olur olmaz yerde kullanırsan
Başın da dertten kurtulmaz

Bazılarını Kullanırsan yararını görürsün
Yakınlaşırsan ummanı ayağına getirir
Bazılarını da Kullanmazsan
Yarasını hiç bir zaman göremezsin
Sen yabancı o garip geçer gidersin

Konuşmak susmanın korkusudur
Korkanlar hep konuşur
Haklı çıkmak kaygısı
İnsanları sanki boşa konuşturur
Oysa an gelir hak yerini bulur
Bütün taşlar yerine oturur
Metanetle bekleyenin kıymeti anlaşılır
Susanlar sonunda haklı olur
Yazık ki olan sessizce gidene olur

Umarım bir gün bu cihanda
Susmanın kıymeti anlaşılır
Kelimelerin hükmü kalmaz
Susmak herşeyi anlatır
Bazen de susarak
Daha çok şey kazanılır

Sözcük dolu lügatlar
Benim derdimi anlatamadılar
Son sözünde bana bırakmadılar
Hoş söyleyecek söz de kalmadı

Banada susmak kaldı
Bu perde de böyle kapandı

Dağlar Özügüç

Kırmızı Ruj

O uzun saçlı kara gözlü kızın adı leyla
Hayrandım ona utanır yüzüne bakamazdım
Konuşamaz öylece kala kalırdım yanında
Avuçlarımın içi terler dokunamazdım
Bana göre bu yaşadıklarım tek taraflı sevda
Bir bakışına bir gülüşüne gönül verdim
Saatlerce onu bekledim sokağın başında
Çoğu zaman fark etmedi geçti gitti arkadaşlarıyla

Hayali bile heyecanlandırır uyutmazdı
Hiç nasip olmadı o incecik beyaz elleri bana
Bir kere bile dokunamadım hep içimde kaldı
Parfümünün kokusunu alınca gizlice
Bütün vücudum arzu ile dolardı
Bir de kırmızı ruj sürdü mü dudaklarına
Dişleri gülün ortasına düşmüş yağmur damlası gibi parlardı
Kaç kere yapışmak istemişimdir dudaklarına

Yıllar sonra bir alışveriş merkezinde rastladım ona
Yine çok güzel ve alımlıydı belki biraz kilo almıştı
Elbise bakıyordu güzel vücuduna
Rahatça seyrettim onu beni tanımamıştı
Beğendiklerini giydi geçti aynanın karşısına
Her şey ona çok yakışmıştı
Ama bir şeyler noksandı. Atıldım çıktım karşısına
Beklemiyordu. Çok şaşırmıştı
Kırmızı ruj sürer misin dudaklarına?
Diyince irkildi bakışları dikleşti
Tanıyınca döndük beni gömdüğü hatıralarına
Yıllarca oda beni sevmiş, beklemişti
Salak şimdi mi çıkabildin karşıma?
Dedi ve döndü arkasına bakamadan gitti

Dağlar Özügüç

Kızım

Sonbaharda kuruyan kozalaklar
Toprağı görünce fidana döndü
Fidanlar büyüdü serpildi orman oldu
Bu sevgi ormanına bir ceylan dadandı

Ey güzel gözlü ceylan
Yaylaların yağız kızı
Kararan göklerin parlayan yıldızı
Umutlarımın en büyüğü
Aşılması zor Dağların yavrusu

Bak hele yıllara nasılda geçmiş
Ceylanım büyümüş de yıllara hükmetmiş
Daha dün kucağımda iken
Bu gün otuzunu aşmış

Çok yaşa ve iyi yaşa kızım
Ama sevdiklerinle yaşa
Allah sana uzun ömür versin
Ailenle mutlu ol kızım

İyi bir evlatsın
Hayırlı evlatların olsun
Babanı hiç unutmayasın
Erkek evlâdın da olursa
Adını Dağlar koyasın

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Körkütük sağır

Dışarısı soğuk yüreğim yorgun
Fikrim bulanık aklım karışık
Gördüğüm tüm yüzler donuk
Bana gelen bütün sesler buruk
Seni yazdığım sayfalar yırtık
Ya da solgun ve kırışik

Sis bulutu kapladı sığındığım tüm fotoğrafları
Ne yazık ki yaşadıklarımın bir önemi kalmadı
Bize bizim inaçsızlığımız dert oldu
Yaşanan herşey yalan oldu
Doğrusu artık tüm olanları unutmaktır
Yüreğimin sesini dinleyip
Nereye derse oraya çekip gitmektir

Buz gibi soğuk bir kış akşamında
Kulübemin buğlu penceresinden
Solgun ışıkları ağır ağır süzülen
Sıcak sobanın dertli ateşinde
Yakmalıyım aşkımızdan kalan son umutları
Bitirmeliyim senden geriye kalanları
Ahım bile sende kalmamalı

Umarım bir gün bir yerde kapın çalınır
Kapanmayan bu hesap mutlaka açılır
Acımasızca yıkıp yok ettiğin
O yılgın ve biçare hayatların
Hesabı senden tek tek sorulur

Sevda yolunda hep hüsrana uğrar
Umudunu yitip biçare kalanlar
Sevde karşılık alamazlar
Benim gibi
Romantik sevda budalası garibanlar

Sokaktan bir hamal geçiyor yükü ağır
Ağzında kesik kesik tütürdüğü sigarası
Kafasında gelecek korkusu var
Gelecek garibanlara hep yabancısıdır
Hemde körkütük sağır

Dağlar Özügüç

Küsenler Gelmez

Nazlanacak kimsen olmayınca
Acılarını da paylaşamazsın
İçine en derinlere atarsın
Acıların seni büyütür
Yüreğindeki dertlerin ağırlığı yüzüne yansır
Gülmeyen koca bir adam olursun

Koca adam olursun da ne olur
Hep bir yanın eksik kalır
Yoğurt reklamındaki müzikle bile ağlarsın
Dünyanın gamı üzerinde kalır
Ama sen hiç sıcak bir el tutamazsın
Umudun,muradın hep gözünde kalır

Hayat birgün sana da güler diye beklersin
Tam yakınında geçer ama sen yakalayamazsın
Çünkü hayat bir sefer sana küsmüştür artık
Bunu ne zaman anlayacaksın ?
Küsenler geri gelmez
Gelsede eski tadı vermez

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Manzara

Manzaraya hakim olmak istiyorsan tepeden seyredeceksin
Unutma manzarayı izledikten sonra aşağı ineceksin

Aşağı inmek yukarı tırmanmaktan kolaydır
Nasıl indiğini bile anlamazsın.
Rüzgarı sürekli arkadan alırsın

Aşağılar serin ve sulaktır.
Yukarda rüzgar sert eser
Hava soğuk ve kuraktır

Yukardayken elli defa düşün
Bir kere yap
Yanlış yaparsan aşağıdan
Daha kabarık gelir hesap

Tedbirli olmazsan
Yukarlarda fazla tutunamazsın.
Geç kalırsan
Aşağıda da kendine yer bulamazsın

Dağlar Özügüç

Mart

Mart seven için çok zordur
Erken sevdalara düşmandır
Ümit verir ama acımasızdır
Hançeri ile gönül hanenden vurur
Delidir borandır kardır
Umuda kazma kürek yaktırır
Mart ona güvenipte yeşeren
Sevda tomurcuklarını
Hain rüzgarıyla dondururur

Marttan alma gücünü
Sen yinede baharı bekle
Ümitlerin hayat bulsun yeşersin
Verimli nisan yağmurlarında
İslansın umutların iliklerine kadar
Ben hep yağmurları bekledim
İçtenliğim seni sevdiğim kadar
Şunu çok iyi bilmelisin
Herkesin acısı sevgisi kadar

Her sonbahar yapraklarını
Kaybeden ağaçlara bak
Hala taze hala ayaktalar
Bahar tazeler umutlarını
Renklendirir yeşertir hayatlarını
Sabretmek zehirden acıdır
Ama meyvesi tatlıdır
Çünkü sen seversen sevdiğin
Şevgin kadar güzeldir

Dağlar Özügüç

Mavi Gökyüzü

Bu günlerde bu kadar acı çekmeme bakma
Bende gülerim benimde hülyalarım var
Bende yerim içerim
Pazar günleri sinemaya bile giderim
Aslında ortalama biriyim
Kahvemi bile orta içerim

Ama ne yaparsın kader
Bu aralar beni dertli etti
Bir tutam umuda hasret etti
Geçer güzel gözlüm bunlarda geçer
Bütün bulutlar kayar gider
Bir sen birde bu mas mavi gökyüzü kalır

Seninle bir yerlere gitmek fikrine bile fitim
Sen ve ben bir orman evinde
Pencereden yağmuru seyrediyoruz
Evde sıcak poğaçanın kokusu
Evin önünde gözlerin kadar mavi deniz
Ve düşün ki biz beraberiz

Geçmişini at şu ateşe gitsin
Ne önemi var
Sen zaten hayatın çoğusun
Olacaksa kalan ömür seninle olsun
Yoksada gülüm dalında olsun
Uğruna bu can bu günden yok olsun

Dağlar Özügüç

Midyeci

Duymak istediğim sözcüklerle gel bana
Karşı tepeleri yakan şimşek gibisin
Kalbimi kavuruyor hararetin
Seni hakkıyla sevmek istiyorum
Ancak fikri sabitin yoruyor beni
Ben yinede bu güzel gecede
Geçen mutlu günlerin hatırına
Yaşanan olumsuzlukları unutup
Hayalinle uykuya dalmak istiyorum
Oda dingin ve sıcacık olmalı
O uyku ki ruhumu dinlendirmeli
Birde bol hülyalı derin duygulu bir rüya
Ama yanımda yanı başımda mutlaka
Sen ve senin o güzel gözlerin olmalı

Başımda şiddetle yankılanıyor
Esen poyrazın derin uğultusu
Dalgalanıyor hayallerim
Engin umut denizinde
Bir o yana bir bu yana
Gidip geliyor düşüncelerim
Bazende sahile vuruyor
Yaşadığım kederler ve onun kırıntıları
Midyeciler topluyor onları
Heyecanla dolduruyorlar torbalarını
Koyuluyorlar umutla yollara
Bir güzel göçmen şarkısı dillerinde

Neşeyle çıkıyor midyeciler
Satış için pazarlara
Haykırıyorlar tezgah başında
Beş midye bir keder
Bir midye beş para
Hayallerim mi ne eder?
Al götür hepsi hiç para
Çünkü onlar sayende param parça

Dağlar Özügüç

Minik serçe

Geçti gitti sensiz geçmez dediğim zamalar
Yalnız kaldım şu koca dünyada
Göçmez bildiğim kuşlar bile terketti
Bir tek koca yürekli minik serçe direndi
Her gün pencereme tünedi
Ziyaret için bana bir tek o geldi
gagasında ise gül sepeti

Umarım birgün bir şekilde
Ve de yine hasret satan
Bir eylül akşamı buluşuruz
Her gece bulduğumuz
Şu karşı kayalıklarda
Belki yeni bir şans yakalayabilir
Şaçlarına yıldızları indirebilir
Özlediğim ellerine dokunabilirim

Bu gece sen yoksun diye
Bir gariplik var şu dalgalarda
Kayalara farklı çarpıyor sanki
Biraz yılgın ve biraz ürkek
Sana kırgın ve yorgun bu yürek
Sanırsın ortada mı kalır
Vurduğun bu hançer yarası
Ama şundan emin ol ki
Bu yara her zaman seni hatırlatır

Ne sen unutabildin beni
Ne ben kaçtım gözlerinden
Nede taşınabildim muhitinden
Anlamıyorum bu nasıl zor bir iştir
Görüyorum ama bakamıyorum
Özlüyorum ama anlatamıyorum
Sonum ne olacak onuda bilmiyorum

Beni merak edersen
Ben şaşkın ama iyiyim
Yüzün arada bir aklıma geliyor
Gözlerim doluyor
Ama bir şekilde hallediyorum
Bırak bu dünya kalsın zalimlere
Yoruldu Artık ben gidiyorum
Ölürde görüşemezsek
Ölür de kavuşamazsak
Bu yarayı da yanımda götürüyorum

Dağlar Özügüç

Nadan

‘Nadan ile konuşmak zordur bilene
Nadan ne gelirse söyler diline’

Her zor sözü nadan söyler sanma
Tatlı sözde zehir olacağını unutma

Acı söz nadanlıktan söylendi ise korkma
Tatlı söz boşa söylenmez sakın kanma

Zor olan söz değil sözdeki özdür
Bil ki dosttan gelen acı sözdür

Sözün özüne tadı veren niyettir
İyi dost edin kötüsü sana külfettir
(13.7.2005)

Dağlar Özügüç

Nalan nağmeler

Şarkılardan ne kadar çok fal tutmuşuz
Her nağme ayrı bir hatıra sanki
Kat kat şarkılar dinliyoruz
Hatta katı açılmamış şu anki
Bu günde akşam oldu
Kur meyhaneci masayı
Çok geç kalmadan
Bak artık vakit doldu
Bu akşam yıllanmış hatıralar
İnanılmaz nalan nağmeler
Ve biz hep beraberiz

Seven alsın bu mahsun geceleri
İkramiyesi ay karanlığı
Çilingir sofrasında sarhoş muhabbeti
Vaktin varsa tekrar tekrar dinle
Birde kenarda hafiften
Başlamışsa kanun nağmeleri
Yada derinden bir keman sesi
Aydınlatılmıyorsa sokak lambalarının
Ölgün ve yılgın ışıkları
Gün artık kapanmış demektir
Süpürür yavaştan çöpçüler sükunetle
Yitik sevdalardan geri kalanları

Sonra bir gün olur
Sokakta bir şeyler değişir
Mevsim bile döner kış olur
Çiseler kar sessiz ve derinden
Günü gelince o köhne kasaba
Zarif beyaz gelinliğini giyer
Uzun ince belli dik omuzlu
Pervasız telefon direkleri
Zabit gibi karşı kaldırımında
Evsizlerle birlikte nöbetteler
Bidonları devirerek boş sokaklarda
Gezen başıboş köpekler
Tren istasyonunun köşesinde
Gün ışıltısından umutlu tektekçiler
Ve volta atan bekçiler sabahı bekler

Yine gün gelir bu devran döner
Bu günlerde gelir geçer
Yada durumuna alışırın
Güzel günlere er geç ulaşırsın
Kuşlar bile konar dallarına
Kırıldığıın yerden çiçek açarsın
Yabani bir çiçek filizlenir
Taşlaşmış o bahtsız yüreklerde
Beklenen sabah olur
Günün ilk yolcu treni
Yanaşır ağır ağır birinci perona

Sonunda bizim köhne kasabaya
Bir yabancı gelir
Yeniden başlatır serüveni
Mevsim tümüyle bahar olur

Dağlar Özüğüç

Nasıl bakacaksın

Benim en güzel düşlerim
Sende kaldı
Kırmızının hası
Gök mavisi
Yaprak sarısı
Çimen yeşili
Ve de renklerin tekmili
Nasılsa düşlerimde kalmış
Giderken onları da götürmüşsün
Kupkuru gerçekler
Yalancı yüzler
Geri Kalanlar işte bunlar
Hayat artık sensiz ve renksiz

Gölgeler tüm ağaçların altı
Çağlayarak akan deli su
Şudaki renkli balıklar
Ormandaki eşsiz karaca
Nasıl da silinip gittiler
Bir ben kaldım
Birde senden kalan
Yastıktaki bir tel saçın
Böyle nasıl geçer bunca yıl
Senden çok ama çok uzakta
Sensiz ve sedasız

Arkamızdaki gölgeler bile
bizi takip etmez oldular
Hepsi birer birer
Senden sonra sesizce gittiler
Acımasızca beni terkettiler
Bilmem daha ne kadar sürer
Bu ağır hücre cezası
Gardiyanım başımda
Dünyanın derdi de kaldı sırtımda

Bilirim geçmiş çok kıymetlidir
Hatırası cihan değer
Ama ne olduysa oldular
Bittiler tükendi geçti gittiler
Gelecek öyle mi? çok daha güzel
Hele umutla yarı beklemek
O çok daha güzel
belkide emsalsiz
Ama gelir mi
Gelirse de bizi koyduğu
yerde bulabilir mi
Bilinmez bilemezsin
Bence en iyisi
Sen bu anı yaşa
Çünkü şimdi her şeyin kendisi

Yol yürünür
Sorun çözüür
Peki çözümediğim
Ne biliyormusun?
Bırakıp gittin ya beni
Birgün dönersen eğer
Yüzüme nasıl bakacaksın
Adını ne koyacaksın?

Dağlar Özügüç

Nergis damlaları

Gözlerinden süzülen o izler
Nergizden kurumuş damlalar
Onlar hayatın bir başka yanırırlar
Sil artık o güzel buğulu gözlerini
Gözyaşına bir daha gerek kalmasın
Hasreti boynu bükük yare en güzel
Körpe nergiz damlaları anlatırlar

Hayat hakikatin gölgesinde devam eder
Kaderin çizgileri de yırtar da geçer
Çok güvenme günün aydınlığına
Mor akasyalara daha yakınıdır sanki seher
Gün doğarkende nedense
hep ondan yana döner

Herkes biraz sevda yorgunu değil mi?
Hiç kolay olur mu sevmesi
Aşk bir pırıltıdır gönülden süzülen
Zengin sofraların müdavimi
Gümüş kaşıklardan yansıyan ışık huzmesi
Ne hoş olur karanfilin şarap rengi
Çehresinden içeri usulca sızması

Sevenler hep kavuşacak sanma
Yok ki bu işin bir garantisi
Gidene de asla kal diye yalvarma
Zambaklar hasretin özlemin simgesi
Başka kim olabilir yılgın yürek parçası
Onlar sadece gözü yaşlı yare yakışırılar

Buruk sevdalar varoşlardan haykırırlar
Seveni garip gideni mahsun
Ayrılışında yüreğin dahil sevdaya
Papatyalar özgür kırlarda doğarlar
Kucak kucak taşınırlar ordan oraya
Yazık ki fukara aşklarda solarlar

Nerde kaldın gel yarım
Yanan ateşimizi sönmeyen
Gönül çiçeğimiz solmadan
Göçmen kuşlar daha bizi terketmeden
Gel artık bu hasret bitecekse bitsin
Tarih çok da geç olmadan

Dağlar Özügüç

Oğul

Ey en sevdiğim oğlum
Soyumu sürdürecek
Yüzümü güldürecek
Derdimi dinleyecek
Gönlü güzel tek oğlum

Allah sana uzun ömür versin
Çok güzel günler göresin
Saygını sevgini yitirmeyesin
Yaşa istediğın gibi bu hayat senin
Bir gün baban gelirse aklına eğer
Bir Fatiha'yı esirgemeyesin

Otağıma direk ol
Kardeşlerine kol kanat ol
Ticaretine sahip ol
Her zaman dürüst ol
Birazda babana acı
Arada birde babandan yana ol

Ben geldim gidiyorum
İyi ya da kötü sana baba oldum
Hep arkanda durdum
Kararlı olmak benim için çok önemli
sen de iyi evlat oldun kim ne derse desin
okulunu sonunda onur listesinde bitirdin

Unutma dağların oğlu dağ gibi olur
Her zorluğın karşısında dik durur
Söz söylemekten korkma
Doğru söz biraz sert olur
Yiğit adam babasının yanında olur.

Biliyorum benim oğlum iyi insan
Merhametli oldu her zaman
Helal olsun sana hakkım
Biraz da kendi kesene baksan
İhtiyarlık için bir köşeye biraz para atsan

Dağlar Özügüç

Ölçüm Olmadı

Çok şey öğrendim bu hayattan
Ama biraz yavaş oldu sanki
Sakındım hep hata yapmaktan
Nefret ettim dönekten, korkaktan
Zor bulunur gözünü esirgemeyen budaktan
Keşke yaşayabilsem bu hayatı yeni baştan

Hiçbir şeyde bir ölçü tutturamadım
Bir güzel ile sevdami sürdüremedim
Riyakardan oldum olası korkardım
Dönekler arasında kaldım
Kuklalardan kurtulup gerçek dostu bulamadım
Allahtan kimseyi satmadım

Hülasa sevmemde de yememde de ölçü olmadı
Sevgimi, servetimi dağdaki eşkıyalar çalmadı
Yaşayacak zamanım da kalmadı
Edindiğim tecrübelerime yanarım
Ya yazlıkta emekli bürokratlar gibi rakı masasında kalacak
Ya da tamamı toprak olacak

Dağlar Özügüç

Özür

Biliyorum ben yanlış yaptım
Olanları sen hak etmedin
ama nasıl oldu bende bilemedim
bir baktım ki olmuş
her şey kopmuş
otuz yıl koruduğum
uğruna başımı koyduğum
her şey yok olmuş

beni anlaman çok zor
beklemiyorum da
ama biraz kendine sor
melekten şeytani sen yarattın
keşke beni biraz anlasaydın

her şey'e rağmen sana müteşekkirim
Neye üzüldüğümü merak ediyor mu sun?
Melek iken her şeyiniz idim
Şeytan olunca dostunuz bile olamadım

Şu kadere bir bakın
Her şey başına gelebilirmiş insanın
Ben yaşadım anladım, sizde anlayın
Güvenilmez olmak en zor yanadır sonun
(11.2.2009)

Dağlar Özügüç

Roller

Önemli bir rolün yoksa
Başkasının hikayesine girme
Yol uzun hayatın kendisi meşakkat
Bekle senin de günün gelecek
Çektiklerini bir dipsiz çuvala at
O kör karanlığın bir gün aydınlanacak
Yeter ki birazcık metanetli ol ve sabret
Gör bak beklediğin o vakit olursa
Özlediğin güneşin nasıl doğacak
Parlayan ışığının şavkı vuracak
Bu sesiz şehrin tepelerine

Bir küçük serçenin
Gökyüzü kadar sıkıntısı olur
Otur oturduğun yerde
Boş yere başkalarına öykünme
Senin sıkıntın ona çerez olur
Serçe ölürse hatırasıyla
Dev bir kartal olur
Bu adaletsiz dünyada
Olmaz dediğin her şey olur
Ama olan her zaman
Yalın ayaklı gariplere olur

Üzgünüm bu vefasız dünya
İyi ve merhametli olanların değil
Sahnede İyi oynayanların
Yalancı dünyası oldu
Hatıralarsa sonbaharda
Yaprağını dökmüş
Ciliz rüyalara döndü
Sonunda o da zalim rüzgarın
Bir körpe oyuncağı oldu

Ne kötü bir durum değil mi
Bir parçası bile olamamak
Her zaman çok güvendiğin
Korkusuzca bel bağladığın
Ayrılmaya kıyamadığın
Vazgeçilmez sandığın bu hayatın
Ama o sana hiç acımaz
Kararını verir ve uygular
Hiç arkasına bile bakmaz

Aslında ölmek bir şey değil
Aklım burada kalacak
Diye korkuyorum
Belkide bu yüzden
Gitmek istediğim o yere
Bir türlü gidemiyorum

Sevdiklerime de kıyamıyorum
Ama fazla zamanımda kalmadı
Bu iş iki teşrinin birinde
İlla ki gerçekleşecek

Dağlar Özügüç

Ruhumuz bir beden büyük

Mutlululuğu bizde bulan kalır
Gerisi misafirimizdir
Yer içer ağırlanır
İsterse yatıya da kalır
Başka beklentisi varsa
Boşa uğraşmasın havasını alır
Bizde akıllandık artık

Biz zor dönemin ocuklarıydık
Her şeyi idareli kullanırdık
Elbiselerimizi seneye de giyeriz
Umuduyla bir beden büyük alırdık
Sonunda bizde alıştığk artık
Bir beden büyük yaşamaya
Durumu biraz anlamaya çalışın

Sevene bir beden büyük gelebiliriz
Ruhumuz da büyümüştür artık
Dar kalıplara giremeyiz
Hayatta biraz zgr takıldık
Biz boyun kırıp baş eyemeyiz
Bazı gönüllere girmeyi beceremedik
Ama biz sevine de güzel severiz

Yıllarca yarin yaptıklarına zldk
şimdide yokluğuna üzülüyoruz
şanki bu daha kolay
Aşk sadece yanında olanı sevmek mi
Hiç gelmeyecek birini de sevebiliriz
Bu kadar vefalı bir şeydir
Bizdeki bu deli yürek

Bize göre Kağıttan kayıkla
Ummanı geçmeye kalkmayı
Göze alan işte bu deli yüreklerin
Yaşadıklarının zel adıdır aşk
Aşk düşünmeye aman vermez
Pervane olup yanmayı
Gze almayana aşık denmez

Dağlar zg

Sabahlar

Sabahları çok severim.
El değmemiş masum sabahları

Daha gecenin günahlarına doğmamış ;
Kirlenmemiş bakir sabahları.

Fesleğenlerin kokusu sıcak ekmek kokusuna
karışmamış bereketli sabahları.

Demlenmiş taze çay kokusu yayılan
Üzerinde dumanı tüten o buğulu sabahları.

Anaların köşedeki sütçünün sesine daha uyanmadığı
Seherin habercisi körpe sabahları.

Asım'ın meyhanesinde tükenen akşamları bitiren
Biçare ve yorgun yüreklere doğan sabahları

Vardiyasına yetişmeye çabalayan gönüllerde
Yeni sevda tohumlarının atıldığı o zor sabahları .

Gecenin son kumarcısının akşamdan kalan
hüsrânını sayarak evine döndüğü yılgın sabahları

Madencinin zorlu ekmek kavgasını başlatan
Köşesine kömür karası bulaşmış kutsal sabahları

Ezan sesiyle taze başlangıçları müjdeleyen
Kadim dualarla nurlanan uhrevi sabahları

Severim daha katı açılmamış sabahları.

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Sabır

Bunca yıl söndürmedim
İçimdeki sevda yangınını
Sürekli oyaladım umutlarımı
Kış oldu
Karlara yazdım arzularımı
Tipi savurdu ordan oraya
Bahar geldi
Kekliğe verdim coşkularımı
Bir avcının hırsına kurban oldu
Yaz oldu
güneşe yükledim hararetimi
Engin denizler ateşinden kurudu
Sonbaharda
Sarı yapraklarla süpürdüler hasretimi
Çöpçülere sordum nerede ?
Bilemediler

Yalnızca seni düşlemek kaldı bana
Yıllarca salkım söğüt gibi
Başım önümde seni bekledim
Susuzluktan yarılmış toprak
Misali dudaklarının yangınıyım
Bereketli yağmurları bekler gibi
Haberini hasretle sabırla bekledim
Ama gelmedin hiç gelmedin
Uzak diyarlardan bir haber bile vermedin
Seni ne kadar sevdiğimi bilmedin
Bilemedin
İki şeyle yıllarca avundum durdum
Biri ile Sabrettim diğeri ile Şükrettim

Dağlar Özügüç

Saçlarında Yakamozlar

Ne vardı senin güzel saçlarında?
Rüzgar vurunca dalaga dalga inleyen saçlarına
Bahtsız aşığın feryadı gibi sızardı
Parlayan güneşin cüretkar ışıkları
Bazende ipeksi bir hüznün bulaşırdı
Gül desenli derin kıvrımlarına

Saçlarında birşey vardı
Aşık ediyordu insanı
Dalgalandıkça esintisi içime işlerdi
Sayfa sayfa okumak isterdim
Kırpiklerim ağırlaşana kadar
Sonrada avuçlarıma alıp
Derin hülyalar içinde uyumak isterdim

Ne akşamlardı onlar
Sıcak yaz akşamlarında
Buram buram deniz kokardı saçların
Dokununca deniz hayal ederdim
Sabaha kadar saçlarının arasına
Sıkışmış yakamozları ayıklardım
Pırıltılarla dans ederdi hatıralarım
Nede güzelmiş ah o geride bıraktıklarım

Sandalda denizin ortasında
bir sen birde ben
Ve yalnızca deniz kadar derin karanlık
Saatlerce sessizliği dinlerdik
Başın omzumda yüreğimizdeki umutla
Gelecek güzel günleri düşlerdik

Acayip vurgunmuşum sana
Düşündükçe hep dalarım uzaklara
Gelecek mutlu günleri beklerken
Kader nasılda savurdu bizi farklı diyarlara
Düşünür kıskanır ve içime atarım
Şimdi kim bilir kiminle
ve kimin kollarında
Sen ve senin o muhteşem saçların

Dağlar Özügüç

Sarıkamış

Sarıkamış'ta
Karda kışta şubat ayında
Hiç yürüdün mü hançerlinin düzünde
Şehitlerin koynunda
Uyudun mu çamların dibinde

Tiftik papak başında
On iki yaşında
Çamurlunun yamacında
Tahta kayak ayağında
Kaydın mı akşamın ayazında

Koza da mı toplamadın
Nacağınla odun da mı yapmadın
Kolordu suyu da mı içmedin
Yol geçmezden de mi geçmedin
Tırpanda mı sallamadın gençliğinde

Hele hala tandır ekmeği yapanda
Dömeç sıktın mı sarı yağla
Göğermiş Çeçil peynir yanında
Dört beş kartol'u da bulanda
Şölen kurulurdu tandır damında

Ben yaptım ve çok şanslıyım
Çünkü Sarıkamış'lıyım

Askerliğini yapanlar
Memur olarak çalışanlar
Yolu bir şekilde Sarıkamış'la çakışanlar
Bence onlar da şanslı
Çünkü onlar da Sarıkamış'lı
(23.07.2005)

Dağlar Özügüç

Sarıkamış hareketi

Kara kışta Sarıkamış'ta
Bir emirle sürdüler bizi cepheye
Çoğumuz oyun oynayacak yaşta
Fırsatımız olmadı büyümeye
Ama bu kimin umurunda

Ne olurdu bizde yaşasaydık
Çocuk çocuğa karışsaydık
Ayaklarımıza bari potin alsaydık
Osmanlı için düşman mı yok
Ölmek için vakit çok

Kar susamıştı sanki kana
Akan kanlar onu doyurmadı
Damarlarımızdakini de istedi
Onu da yavaş yavaş aldı
Kıvrılınca Mehmetler siperde bir yana
Yatan bir daha kalkamadı

Askerlerimiz birer birer donuyordu
Ordumuz göz göre göre yok oluyordu
Ak saçlı analar oğulsuz kalıyordu
Taze gelinlerin ise yüreği kavruluyordu
Allah'ım bu ne iştir bir nesil eriyordu
Ama kimse görmek istemiyordu

Ölmek belki de şans oldu
Kalanların çoğu esir oldu
Yıllarca işkence gördü
Çoğu kaçarken Hazar'da boğuldu
Ya da Moskof'da muhacir oldu
Peki saraydaki Enver'e ne oldu?

Saray öldüğümüzü sakladı
Konuşulmayı bile yasakladı
Biz utanılacak ne yaptık
Emirleri uyguladık
Öl dediler vatan için öldük
Daha ne yapaydık

Şehit sayısında bile anlaşılamadılar
Sanki teker teker saydılar
Sonuçtan ders çıkaramayan zavallılar
Olan Vahşete hareket dediler
Bize yazık ettiler
Osmanlıyı yok ettiler

Dağlar Özügüç

Sarıkamış Laleleri

Ben vakur bir çam ağacıyım
Karlar ülkesi kadim Sarıkamışta
Ne güzde yaprak dökerim
Ne de baş eğerim karakışta
Başım dimdik göğe yükselirim
Aras kadar hırçın olurum baharda
Bazen de bir gün olurum
Bir yudum suya hasret yazda
Bazı akşamlarda salkım söğüt
saçaklarımı savururum
Esen rüzgarla yılgın ışıklı sonbaharda
Ben gururum ben vakarım ben hakimim bu topraklarda
Kendimi en iyi ifade ederim
Bağrımda yatırdığım şehitlerin mezarı başında

Es ey rüzgar kıpırdat tüm yürekleri
Bak nasılda güzel açmış
Kan ile beslenen Sarıkamış laleleri
Bak gör ve sakın unutma
Bu tepelerde bu dağlarda
Gençliğine doymadan karın altında
Silahına sarılmış yatan şehitleri
Unutma Mehmetlerin başucunda
Kardan fırlayan kardelenleri

Bu dağlar tipiydi borandı kardı
Kolay geçit vermezdi mevsim acımasızdı
Saraydan dağlara hükmetmek istediler
Birer birer Mehmetleri şehit ettiler
Her birinin ardında gözü yaşlı bir yar kaldı
Sırtlarına sıcak bir paltoları bile olmadı
Hepsinin hevesleri arzuları kursağında kaldı

Sürgündekilere bir mezarı bile çok gördüler
O günlerde yaşananları hep hatırlar
Hatırladıkça şehitlerine ağlar bu Dağlar

Dağlar Özügüç

Saygıda mecbur

Biz sessiz de seve bilen
Hiç yormadan, incitmeden
Ürkütmeden bekleyebilen
Geniş yürekli adamlardık
Hep güzel sevmekten yanaydık
Bir gün kuzeyden bir rüzgar esti
Hepimiz bir tarafa savrulduk
Ülkenin herbir yanına dağıldık
Ama aslımızı hiç unutmadık
Biz o kadim memleketin
Kar tipi boran demeden
Ekmeğinin ardından koşan
Çilekeş,kavruk delikanlılarıydık

Biz sonsuz sevgide özgür
Hak edene saygıda mecbur
Güvenilir ve bir o kadar da mağrur
Ufku alabildiğine geniş
Feleğin sillesini yemiş
Açık alınlı, kara yağız
Vefaya tutkun, sıkı ağız
Gönlü sevda yoksunu
Mert ve bilekli delikanlılardık
Bizi anlayan iyi anlar
Kalanıda anlamış gibi yapardı
Sadece bir mahzurumuz vardı
Kolay kolay her gönüle sığamazdık

Bu artık bence son perde
Gördük bir şeyler kararınca kararınca
Herkes yaşadı hayatını olduğunca
Şimdi finalide biz hallice
Oynamaktan artık hiç çekinmeyiz
Kendi isteğimizle gelmedik
Bu kaderi de biz çizmedik
Ama ilahi emir geldiğinde
Nasip ya allah denir
Artık son trene bir bilet kesilir
O da cam kenarı mı ? olur
Yoksa cami avlusu mu? olur
Onu ancak yaradan bilir

Dağlar Özügüç

Seher Abla

Seher abla benzemezdi bizim yörenin kadınlarına
Açık tenli sarı saçlı ince belli üstelik gamzeli
Çarşıya çıktığında gün doğardı kasaba esnafına
Bazen uzun saçları açılırdı rüzgarda
Parlayan altının rengi kıvamında
Pazen entarinin içinde bütün hatları ortada
Müthiş cilveli yürürdü yosma

Her cumartesi akşam matinesinde
Belediye Sinemasında özel locasında
Mutlaka olurdu seher abla
Merdivenlere atılan her adımında
Kısalırdı etek boyu çorapsız beyaz bacaklarında
Hayranlarının gözleri kalçalarının kıvrımlarında
O pervasız ama her şeyin bal gibi farkında

Kendine bakardı fiziğini hiç bozmadı
Sabunu, Kremi, rimeli Seher markaydı
Kadınlar ihtiyaçlarını hep öyle arardı
Tabii hakkında çok dedikodu da vardı
Rakı sofralarında fantezilerin bini bir paraydı
Gaza gelen evinin önünde tur atardı
Hepsi de avucunu yalardı

O Kötü bir şey yapmadı
Güzeldi ve güzelliğinin de farkındaydı
Beğenilmek onu rahatlatırdı
Kasabanın rüyalarının kadınıydı
Ahlak budalası namertler
Elde edemediler diye iftira ettiler
Bir sarhoşun kurşununa kurban ettiler

Dağlar Özügüç

Sen suya yazma

Meğer ne çok canı yanarımış insanın
Canından çok sevdiğini göremeyince
Müptelası olurmuş buğulu gözlerin
İçindeki ateş sönmeyince
Kahrolur yok olurmuş
Yarin Yüreğinde bir ışıltı bulamayınca

Bana göre yürekten yüreğe akan
Bir güzel duygudur bu sevda
Ama sevdiğin duygularını suya yazarsa
Ne kadar istesen de yakınlaşamazsın
Sen ona aşk şarkıları söylersin
O da döner yüreğindeki söyle

Ey kader çok kötü bir işe mi bulaştık
Ruhumuzu karanlıkta bırakanlar utansın
Aşkımızı nasıl saklayacağımızı şaşırdık
Karanlık ruhlardan suçlar töremez mi?
O vakit suç karşılıksız sevende mi ?
Yoksa bu senin kaderin diyip onu yola koyanda mı?

Ben daha fazla duramam çeker giderim
Sessiz sedasız bu şehri terk ederim
Arkamda hiç bir şey kalmasın isterim
Bir tahta kanepeyi rahat yatağa yeğlerim
Ben bu aleme tek başıma gelmiştim
Tek başıma da giderim

Dağlar Özügüç

Sensiz sevda

Senin haberin olmadı
Ben seni sensiz severken
Kar yağdığında yolda
Simitçinin tezgahında
Yada bir sineme kuyruğunda
Arka sıralarda bir yerde
Güzel gözlerinde umut ararken
Esen rüzgardan bile habersiz
Sessiz sedasız sevdim seni
Kim bilir kaç yıl sana sensiz
Soğuk gecelerde sarılıp yattım

Şehirler arası otobüsün penceresinden
Yemyeşil sonsuz çayırlara bakarken
Gördüğüm her papatya tanesinde
Dağbaşında bulutların gölgesinde
Karlar altından fıskıran kardelenlerde
Yada bahçedeki akasya çiçeklerinde
Senin kokunu umutsuzca aradım

Sensiz geçen her anımda
Yine senin hayalin vardı
Ama bunu sen hiç bilemedin
Köşe başında yalnız başıma
Okuldan dönmeni
Olurda bir an belki kazara
Benden yana bir defa dönmeni
Derin gözlerinde gömmeni
Bekledikçe bekledim
Ama sen bana hiç dönmedin

Hayat dolu bakışların büyülerdi
Ve ben hariç herkese gülümserdi
Gülünce gözlerinin içi gülerdi
Ve yanaklarında gamzelerin çıkardı
Olmayı umduğum o derinliklerde
Boğulmayı yıllarca çok istedim
Bunca duygu yoğunluğunda
Yinede sevdiğimi hiç söylemedim
Söyleyip de seni üzmemek istemedim
Bu işin doğasında var sanki
Bazen çok zor oluyor sevmek
Sevdiğin sana uzakken
Onu yüreğinde hissetmek

Şimdi artık söylemek zamanı
Sen gül yeter ki sen gül
Ben ağlasam ne olur
Gülüm sen mutlu ol
Ben bedbaht olsam da olur
Çok değil ama payıma düşse
Biraz umut kötü mü olur?

Aslında çekilen acılara rağmen
Ayakta durabilmektir sevmek
Şaşırmış gibi durma öyle
Söylediğim bunca şeylere
hadi artık tut elimden al götür beni
Hayal ettiğim gizemli yerlere

Dağlar Özügüç

Sevda mevsimi

Nisan yağmurları yumuşak olur
Hiç kimseyi üzmek istemez
Her bacaya sanki eşit yağar
Denizciler rüzgarları iyi bilirler
Kuzey rüzgarını kararsız bulur
O deli rüzgara pek güvenmezler
Kuzeyin karakteri pek sert olur
Zayıfı kök salmamışı hiç sevmez
Buldu mu herşeyi ezer geçerler
Birde keyifle karşısında oturur
Marifetini bir güzel seyredeler

Nisan sonunda iklim değişir
Yağan yağmurlar da netleşir
Kırağı çiğ'e döner romantikleşir
Erken kalkar bütün hazırlığını yapar
Döküleceği yeşil yaprakları seçer
Ama o hep sevdalı menekşeleri arar
Çiğ taneleri mücevher gibi yapraklarda parlar
Böylece Işıltılı sabahları ilk o müjdeler
Ancak ömrü çok kısadır
Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte
İz bırakmadan geçer gider

Ya Kış ortasında yağan kar
Bulunmaz bir beyaz örtüdür
Yağınca tüm ayıpları örter
Çok saftır ve de temizdir
Gelecek bereketli günleri ifade eder
Hiddetini husumetini içinde biriktiren
Birde dolu var ki o deli dolu zalimdir
Bir yağarsa eğer
Başakların belini büker
Nebatlar onun önünde diz çöker

Ey rüzgar bari bu sonbaharda deli esme
Değme hercai menekşeme
Morunda yılların özlemi
Yeşilinde sevdanın hasreti yüklüdür
Bir şeyler götüreceksen eğer
Tepemize çöreklenen kasveti
Kara bulutlara kat da götür
Sevenleri çile çekenleri öksüzleri
Sonsuz bereketine kavuştur
Toprak ile yağmur birbiri ile buluşsun
Ekilen sevda tohumlar başağa dönsün

Dağlar Özügüç

Sevda Yok

Karanlık karartmıyorsa yrekteki izleri
Geçmişte yaşananları, hatıraları, sözleri
Dndrmyorsa gurbete gidenleri
Kapanmaz bilirim çöl yalnızlığının açtığı yaralar
Bak tükendi Kalmadı canda cesaret
Bir ben kaldım bir de yrekteki hasret

Artık hasreti de bohala gitsin
İçine bir tutam da sitem koy
Bir de küçük bir not ilave et
De ki o hep çok sevdi ama sevilmedi
şimdi artık vzgeçti seilmeyi bekledi

Sevda bitti artık yok
Onun kıymeti de
Yalvarmak yok ,ağlamak da
şimdi hiç birşeyin kıymeti yok
Al Allahım bu canı artık ihtiyacım yok

Dağlar zgç

Dağlar zgç

Seveni Bul

Hayatımın başı sonu belliydi
Ortalarda ise çok hata yaptım
Ama akıllandım artık
Ruhuma hitap eden
Konuştuğunda gözlerinin içi gülen
Beni gerçekten seven
Kadını bulacağım

Önce hep ben sevdim
Hiç yargılamadım kimsenin sevgisini
Ben sevdim ya bize yeter sandım
Pervasız ve bencil davrandım
Onun sevmesi daha önemliymiş
Çok geç anladım

Seni sevenin kırk yıllık nazı
Sevdiğinin bir anının yanından geçmez
Sözlerin seni sevene batmaz
Sevdiğine ise çordan geri kalmaz
Artık şunu anla seven herşeye razı

Bu oyunda çok seven kaybeder
Slogan şu seveni bul mutlu ol
Sevdiysen eğer emin ol ki yandın
Bu işte seven hep bir bedel öder
Bulunamadı daha başka bir yol
Eğer Seven birini bulabilirsen
Daha dünyadayken cenneti yaşadın
Dağlar özügüç
- [

Dağlar Özügüç

Sevgi

Sende senin olan neyi verirsen varlığın azalır
Ama bilgi verirsen her iki taraf da faydalanır
Kötülüğünü verirsen sadece düşmanların çoğalır
İyiliğini verirsen dostluk bir çoğalır dünya kazanır
Sevgini verirsen yüreğin yeşerir sevenler yaygınlaşır

İçindeki güce her zaman güven
Gerisi kendiliğinden gelir
Dünyayı geliştiren bilgidir
Bu mantıkla bilgi çok değerlidir
Ama sevgiden nasibini almamışsa çok tehlikelidir.

Dağlar Özügüç

Sevmenin Yolları

Sevdanın kanatları varmış
Çok sevince uçarmış
Şevgi azalınca da
Sıcak denizlere göç edermiş

Sevmek güzel işmiş
Herkes beceremezmiş
En çok seven
En çok dert çekenmiş

Ya sen onu seversin
Dünyanın derdini çekersin
Yada seni seveni bulup
Rahat edersin

Yağmur'u seviyorsan
İslanmayı bilmelisin
Silmeye karar veremezsen
Hayatı yalnızca seyredersin
Bilmem artık bundan başka neylersin?

Dağlar Özügüç

Sevmeyi bilenlerdenim

Bana insanı anlatma
Yaşının ırkının renginin önemi yok
Söylediği söze bakarım
Ben herkese insanca davranırım

Dostum çok diye övünme sakın
Dost özen ister ilgi ister
Yıllar yılı sadakat ister
Ben yaşadıkça bağlananlardanım

Bana kardeşlik nedir diye sorma
Kardeş dünya alem candır
Sana canı yanandır
Ben kardeşe dağ olanlardanım

Her adam denileni birşey sanma
Adam dediğin sözünde durmalı
Yapığı eserlerle anılmalı
Ben güzel adamı
Şıp diye gözünden tanırım

Sevdayı bana soracağına
Yaktığı aşk ateşine bir bak
Külleri arasında ben hayallerimle varım
Çünkü ben yardan yara alanlardanım

Dürüstlük önemli bir meziyettir
Gönlünden geçeni saklamaktansa
Ben açıkça diline gelenleri
Sakinmadan söylemekten yanayım

Dost ,düşman nedir bilirim
Ben dostuna değer veren
Düşmanını bile ayıran
Edepli düşmana da saygı duyarım

Artık hayat nedir diye sorma
Ben bahçedeki tomurcuklanmamış
Akasyanın çiçek açtığı günleri
Hayal edebilenlerdenim

Yar yolu beklemek neye mal olur bilirim
Hasret nihayetinde özlenen bir kaç damladır
Yaşlı gözlerimden dökülen
Ben yürekten özlemesini bilenlerdenim

Haya nedir diye anlatma sakın
Acı ve hasret sevenin içinde yaşar
Ben biçare aşıklar gibi
Sevgilinin gönül kapısından
Gizlice geçenlerdenim

Büyük aşk deyince aşk büyümez
Aşk dilde değil yürekte yaşanır
Ben sevginin sevenin yüreği
Kadar olduğunu bilenlerdenim

Dağlar Özügüç

Sonbahar Aşkı

Görüyormusun sevgilim?
Bir zamanlar yeşildi şu sararan yaprak
Umut doluydu hayatı seviyordun
Düştü garibim dalından
Ayrıldı ağacından kökünden
Yavaş yavaş savruldu
Savruldukça da kavruldu
Damarları kurudu kahrından
Tutan olmadı elinden
Utancından sarardı kızardı bozardı
Dokununca lime lime parçalandı
Yazık oldu güzelim masum yaprağa

Hiçbir dönemde karşı duramadı
Hiç bir yaprak eylülün gücüne
Eylül sonbaharın hayal bahçesidir
Sonbahar da mevsimlerin haza dibidir
Belkide onun için bir adı da Haza-n dır
Ayrılıkların göç edenlerin hasret çekenlerin
Duygularının tavan mevsimidir
Yaşamın da son baharıdır
Yaprak da takıldı ve yok oldu
Mevsimin arzu yüklü duygu girdabına
Eminim sen de karşı duramazsın
Çünkü eylülde aşk dayanılmaz hülyadır

Hadi şimdi herşeyi oluruna bırak
Zorlama kaderimizi
Bizde dalalım hülyalara
Bırak hava kararsın
Ay bile gitsin
Ama sen kal bu gece
Eylülde bir kaşık sevda da boğulmak mümkün
Çünkü sonbahar duygudur
Sonbahar solgun bir resim
Diğerleri ise sıradan bir mevsim

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Sonbahar hüznün perisi

İsyanım nihayetinde bir titrek damladır
Gözlerimden ansızın dökülen
Solgun mevsimlerde ayrılıklara
Her daim bir kapı aralanır
Soğuk kış günlerinde sevdalar sonlanır
Seven bir yanda ağladığı ile kalır

Sonbahar hüznün perisidir
Sarartır özlemlerle bekleyen gönülleri
Kurutur yok eder yeşermiş umutları
Güzden sevene yar olmaz
Kışlar hatırlarda saklanır
Yazlar ise hep o eski yazlar

Aşk yazıldığı gibidir aslında
Sesli başlar yılgın biter
Birde kavuşamadıysan eğer
Sevenin bağırını deler de geçer
Sen yinede aşktan yana nasipsiz kalma
Mevsimler aşklara heyecan katar
Kendini o hararettten mahrum bırakma

Gece dünyayı gizleyeyim derken
Koca bir yıldızlar alemi ortaya döker
Oysa çabası sadece sevgiyi yaymaktır
Seven eğer karşılık bulmazsa
Hasret var olan tüm umutları süzer
Kızgın güneşte kalmış gelincikler
Misali boynu bükük bırakır

Gün doğmayınca sabahın değeri olmaz
Her sevda umutla bekler sabahı
Titrek sabahlar bile çare olur yılgın aşklara
Sevda uzun ince bir yoldur
Daima emek ister özen ister
Çabalamayınca her şeyi yarıda bırakır
Çeker gider

Dağlar Özügüç

Söylesem olmuyor

Güneş onun için doğuyor sanki
Kuşlar penceresine konuyor
Görüyorum herşey ona dönüyor
Onunla uyanıyorum her gün
Şarkılar hep onun için çalıyor
Yolumu uzatıp sokağından geçiyorum
Takıldığı yerlerde dolaşıyorum
Gün boyu onu izliyorum
Bir türlü doymuyorum
Ne iştir bu. anlamıyorum

Onun için çok içten duygularım var
Ama bunu nasıl ifade etsem
İşte onu hiç bilmiyorum
Yazsam kifayetsiz kalıyor
Söylesem güzel durmuyor
Hissetmek çok özgürce bir durum
Hissettiğini aktarmak ise
Büyük bir maharet ister

Ne zor şeymiş bu aşk
Baktıkça doyamazsın
Dokunmaya da kıyamazsın
Duymak hissetmek güzel
Duyguyu içinde büyütürken
Saklamak ise karakter ister
Ama sonuçta bir gün
Bu özgün ve bir o kadar özel durumu
O güzel ve muhteşem kadına
Nasıl anlatacaksın be birader

Dağlar Özügüç

Söz

Söz gönülden olunca güç bulur
Söz dinlenirse muhabbet olur
Söz ağızdan çıkınca senet olur
Söz tutan yiğit olur

Söz kalemden gelirse tebliğ olur
Söz aksakaldan gelirse töre olur
Söz meclisten gelirse kanun olur
Söz yaradan dan gelirse ayet olur

Söz namerdin elinde yalan olur
Söz kötünün karnında kurt olur
Söz egemenin beyinde emir olur
Söz zalimin kırbağı olur

Söz aşığın sazında türkü olur
Söz yarin gönlünde hasret olur
Söz gelinin evinde nişan olur
Söz ananın dilinde ise ninni olur
(11.12.2011)

Dost Katkıları

Söz bilersen sözen ol
Sözünü söz bilsinler
Söz bilmezsen söz dinle
Seni adam kılsınlar.....Telkok

Dağlar Özügüç

Susmak sanattır

Çoğu zaman okyanustaki dalgaları
Durdurmaya gücü yeter de
Yarin gözünde kabaran yaşları
Dindirmekte aciz kalır
Bu koca yürek.

Bazen ağır gelir sevmek
Sevdiğine ulaşabilmek
Üzülürsün yıpranırsın
Sonunda herşeyden vazgeçersin
Hayattan vazgeçtiğin kadar

Uzun süren sevdalarda
Hüzünlü ayrılıklar vardır
Yarım kalan sevdalar
Daima hatıralarda kalır
İnsan dinleyeni olmadığından değil
Bazen anlayanı olmadığından susar

Bozkırların sihirli perisi
Varlığın bana yaşamda teminattır
Sıra dağlar gibi durduğuma bakma
Yorgun yüreğim dal gibi kırılır
Sana olan sevdam esastır
Konuşmak ihtiyaç ise
Susmak da sanattır

Sevdanın sesine kulak ver
Sesin değil sözün önemi var
Güzel yaşanan aşklar makbuldür
Gök gürlerse ne yazar
Yapraklar için yağmurdur
Yeşermek için gerekli olan

Dağlar Özügüç

Şüphem Vardır

Onunla ilk Kır kahvesinde buluştuk
İki çay söyledik
Biri demli biri açık
Keşke onuda demli söyleseydik
Sevdam demli çay kıvamında
Onun ki biraz açık

Kara kışta boş yollarda yürüyoruz
Nefesimiz buğlanıyor havada
Elleri ellerimde hissediyorum
Sevdam içim gibi sıcacık
Sanki onunki biraz ılık

Kar beyaz,gökyüzü mas mavi
Ağaçlara karlar yüklenmiş
Dalları yerlere eğilmiş
Benim sevdam dimdik
Onunkinin sanki biraz başı eğik

Dünyanın adaletini bile anlayamadım
Herkes hak arama peşinde
Mazlumum ama dinleyen bulamadım
Şükür aşkıma inancım tamdır
Yalancı yardan ise biraz şüphem vardır

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Tahta At

Küçükken tahtadan atlar yapardık
Körpe ama marifetli ellerimizden çıkan
Sağlam ve heybetli o güzelim atlar
Kimi doru kimi al kimi yağız
Bindirirdik düşlerimizi atların sırtına
Uçar gibi giderdik alabildiğine sınırsız
Yaban ellere seferler yapardık
Tahta kısraklarla bozkırlarda şahlanırdık
Hülyalı bakışlarla gökkuşağına
Yılmaz bir ihtirasla at sürerdik
Göklerin güzel perisini görmek uğruna
Kaf dağına bile aşmayı düşlerdik

Biz büyümek istemeyen cocuklardandık
Mahalleden bütün dünyaya hükmederdik
Elimizin altındaydı Venedik Paris Selanik
Her istediğimizde çabucak gider gelirdik
Biz çok büyük hayallerin sahibiydik
Hayat da sanki bize biraz kıyak yapardı
Herşeye istediğimiz anda erişirdik
Zorlandığımızda da sorun olmazdı
Hemen senaryoyu değiştirdik

Doğa ile hep barışık yaşardık
O bizim oyun bahçemizdi
Kar yağın gecenin sabahında
Camdan bakınca köhne evler saraya dönerdi
Tezek yığınları ejderha, ot tayası kale burcu olurdu
Her hülyayı yöneten bizlerdik
Akşam karanlık çökünce de yarattığımız o ejderha
Bizi bekler diye kapıdan dışarı çıkmaya korkardık.

Ayaz gecelerde sessice Karlar ülkesine kayardık
Ne güzeldi kristal karlar ve dalları karla tartan ağaçlar
Tipi estikçe pencerelerde uğuldardı
Dışarıda değişen görüntünün çığılığı
Yine ilk defa o gece seyretmiştik
Buz perisinin buğulu penceresinden
Rüzgarla savrulan karların görkemli raksını
Biz çocuklar kışı çok sevdik
Kış eşitlik demektir sanat demektir
Dünyanın kirini kar beyaz örtünün altında
Saklamamıza yardım ederdi
Kışın dünya daha temiz daha masumdu

Sonra ne oldu bize
Bizim hayallerimize
Herşeyimiz sığlaştı
Dünyanın kırı çoğaldı
Kışın kar beyaz örtüsü
Dünyanın kirini saklayamaz oldu
Kar da artık yağmaz oldu

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Ucu yanık mektup

Sevmek güzel bir yürekte
Kendini bulmak demektir
Biraz efkarlanıp üzölmekle
Sokağınının başında ağlayarak
Yada anılara sığınarak
Yanan yüreğini soğutamazsın

Kalk ayağa değiştir kendini
Biz değiştirirsek eğer
Dünya kökten değişir
Meyhaneci doldur kadehleri
Her kadehte hayaller güzelleşir
Hasret perdesi derinleşir

Herkesin bir öyküsü vardır
Sevdiğin mi yere göğe sığdıramazsın
Dokunmaya bile kıyamazsın
Sevdaların gün gelir masal olur
Hayal bahçesinde yaşadıkların
Okunası bir roman olur

An itibariyle yaşadığın heyecanların
Kısa yaşam hikayesi bile olur
Yaşadıkların nihayetinde bir sonuçtur
Fakat bir yaran yoksa eğer
Sevda meclisinde söylenecek
Bir şiirin de yoktur

Dertli adam şair olur
Dertsizler de yaraladıkları ile oturur
Güzel kızlar dantel perdeler gerisinde
Sevdalarından kalan son umuda sığınır
Sevda sözler güvercin kanadında
Ucu yanık bir mektup olur

Dağlar Özügüç

Unutma beni

İnsan sevdiğini bırakır mı?
Candan öte sevdiğini
İstese de bırakamaz
Sevmek ise bırakır bazen seveni
Ama yalnızca haksızlık edeni
Çok yoranı sıkıp boğanı
Kıymet bilmeyeni nobranı
Can evinden deler terkeder
Kendi yalnızlığına geri döner

Kırgınlığım hayatımda bir iz
Her gelen acı onu takip ediyor
Sonuçta yalnızca isimler değişiyor
Acılara yenik düşen yine hep biz
Yaşadıklarımın icmali artık ortada
Bu yükü her iki cihanda
Hesaba çekilecek olan da biziz
Acılar ah o dayanılmaz acıları
Bir çırpıda kolayca anlatılırız
Ama hiçte kolay yaşayamayız

Ben daldaki sarı yaprağın
Buruk,ince hüznüyüm
Gören çok beğeniyor
Şiir yazıyor şarkılar besteliyor
Ama içimdeki fırtına hiç dinmiyor
Nedendir hiç bilinmez
Bu mevsimde gidenler gelmez
Feryadım hiç duyulmaz
İstirabıma allahın kulu ortak olmaz

Kaybettiğinde değil vazgeçtiğinde
Yeniliyormuş meğer insan
Seveni yaprak gibi kavurmuş hüzün
Yandım, Kavruldum hemde yoruldum
Tövbesi olamayan günah gibi
Silinmiyor hafızamdan yüzün
Ama artık vazgeçiyorum
Senden, seni hatırlatan herşeyden

Kazanmayı isterdim ama olmadı
Yenildim beş para etmez birine
Kavuşmamız mahşere kaldı
Unutma beni ey sevgili yar
Ben artık bir bilinmezliğe gidiyorum
Sen o değer verdiklerinle kal
Bu gidişin ne sonu nede dönüşü var
Sen yinede hoşçakal

Dağlar Özügüç

Unutmam

Daha kaç yıl yaşarım
Kiminle tanışırım
Kimleri unuturum
Kimler beni unuttur bilmem
Şurası bir gerçek ki
Canımı acıtanı hiç unutmam
Unutamam

Sevginle canıma can kattın
Sonrada döndün
Yıllar sonra terkettin
Canımdan can aldın
Canımı çok acıttın
Ama canın sağolsun
Şana bir can borcum vardı
Ödeştik
Seni hiç unutmayacağım cancağızım

Dağlar Özügüç

Yandı Gözyaşlarım

O yürek sende oldukça beni anlayamazsın
Boşa bekleme deniz gözlüm
Yüreğin sevda görmedikçe ağlayamazsın
Sen daha benim gibi umut bağladığın
Himmetli kapılardan eli boş dönmedin
Daha haykırmadın yüreğinde gizlediğin aşkını
Hiyanet denizinin sarp kayalıklarına
Acıyı kara katran gibi yüreğinde kaynatmadın
Dökmedin daha gül gibi sevdanı akan kanınla yerlere

Görmek istersen sevdanın hasını
Gel benimle anlaş
Uzlaşalım kara sevdada
Senin derdin derdimle zaten arkadaş
Rıhtımda buluşalım seninle
Gözün alabildiğine karanlık bir deniz
Oynaşan yakamozlar ve yalnızca biz
Öğrenmek istersin belki
Nasıl yaşadım onca yıl sensiz

Ahımdan nasıl fırladı hırçın bir kıvılcım
Nasıl yaktı biçare körpe fidanları
Kalmadı tutacak yanım
Yandı beni ben yapan günahlarım
Karardı yok oldu benim olan herşey
Kül oldu dost yaşadığım derin karanlığım
Geleceğin günü işaretlediğim takvim yapraklarım
Gizli gizli ağladım yandı gözyaşlarım

Dağlar Özügüç

Dağlar Özügüç

Yanık yürek

Sevda eylül gibidir
İstemededen kırar insanları
Yakar yapraklarını dallarını
Bir bilsen eylülün günahlarını
O zaman belki anlarsın
Sararan yanık yüreklerin ahını

Seven kalbin gözü kördür
Sevgiliyi hayal edip durur
Çok pişirse gönül gözüyle de görür
Mutluluk nedense her yüreğe uymaz
Hasret mekanında topal olur
Yalpalar ağır aksak yürür
Fazla mesafe alamaz muhitinde avunur

Acılar evcimendir hep hanende kalır
Defterden silsen bile gitmez
Yalnızlık ise körkütük sağır
Ne kadar haykırsan duymaz
Gönül işleri her daim böyledir
Çırpınmaların kuş kanadında kalır
Fakirlik teneşirdeki cansız bedendir
Onu kimse istemez ancak mezarcılar alır

Hele bak şu dünyanın işine
Ne zor şeymiş bu sevmek
Baktıkça doyamazsın
Dokunmaya da kıyamazsın
Ama o azrail gibidir mübarek
En umulmadık mutlu bir anında
Gelir senin gönül haneni söker alır

Sevda iklimine dikkat et
Bugün varsan yarın yoksun
Güvene gönül hafızana
Hele ortalık biraz durulsun
O zaman gerçeği görürsün
Gün olur desteğini aldığıın
Herkesi bir anda unutursun

Dağlar Özügüç

Yaprak hesabı

Ben yaprak döküyorum
Sarardım soldum diyorum
Sen eylül bu normal diyorsun
İlgisizlik sevenin yok oluşu
Yüreğimin ordan oraya savruluşu
Belkide bundandır ne dersin?
Yorulduğum artık bunu da bilesin

Dökülen yaprakların hesabını
Tutmak da neden?
Döken rüzgar, bırakan dallar
Rüzgarda hayatın rengi değil mi?
Kader bu içinde bir düzen saklar
Böyle emretmiş yüce yaradan
Sevdana güvenin tam değil mi?
Tut yağmur damlalarını ellerinle
Sel olup kabarmasın
Yapraklar gibi sevdanı da
Derelere doldurmasın

Mutsuzluk uzun bir roman gibidir
Okursun okursun sonu gelmez
Mutluluk ise şip şak bir fotoğraf
Bir kere bakarsın bir daha
Albümden çıkarmak aklına gelmez
Geçmiş geride bırakmazsan
Hayatına devam edemezsin
Çünkü gelecek yaşayacağın
Hayatın tamda kendisidir

Sımsıkı tut yarin yüreğini
Herşeyin anlamı orda saklı
Kimsede bulamazsın onun sevgisini
Kaybedersen pişman olursun
Düşlerde bile göremezsin yitirdiklerini
Gidenler bir daha geri gelir sanma
Beyhude yere dövünürsün
İşini yarına sakın bırakma
O geç kalma özürdür
Gelmezse çok üzülürsün

Varla yok arasında yaşarsın aşkını
Gel demeye gururun elvermez
Git demeğe yüreğin izin vermez
Bu gel gitlere ömür yetmez
Boşa geçen ömür de geri gelmez
Varlığına mı sevinesin
Yokluğuna mı üzülesin
İşte bunu hiç bilemezsin

Dağlar Özügüç

Yapraklar

Yapraklar birer birer kopuyordu ağaçtan
Bir ağaca baktım bir yaprağa
Ağaç mı bıktı yapraktan ?
Yaprak mı vazgeçti ağaçtan ?
Belli ki yaprak ilahi davet almıştı topraktan

Yuvadan ayrılan yaprak çok çekti rüzgardan
Savruldu oradan oraya
Kurtulamadı duvar diplerinden
Sokak aralarından yol kenarlarından
Zalim rüzgar ayırmıştı onu
Muhitinden kökünden dalından

Düşen yapraklar arzuyla sarıldı toprağa
Toprağın hasreti,harareti kavurdu
Yaramadı masum yeşil yaprağa
Oysa ne büyük umutları vardı
Dalında görkemi ile taçlanan yaprak
Eylüle boyun eğdi feda etti kendini toprağa
En şanslısı bile hapsoldü kitap sayfalarına

Sevgiden göremediler gerçeği
Yalnızca sevmekle yetindiler
Sevgilerini yeşertemediler
Bir iklim bile oluşturmamadılar
Kavuşmak için yanlış baharı seçtiler
Hazanın bir adının da yalnızlık olduğunu
Bedelini aşklarıyla ödeyerek öğrendiler

Dağlar Özügüç

Zengin kız fakir oğlan

Dur dedin diye duranı değil
Sen durmayınca, seni tutana
Her halde seni soranı değil
Sormayınca da sarıl sarana
Hatıralara hükmetmek olmaz
Hayatını paylaşana ver meyil

Sana iyi davranan da beşerdir şaşar
Maskeleri mutlaka bir gün düşer...
Sendе şaştığında bak bakalım
Çevrende kaç kişi var

Sözüne söz ile karşılık verenden kaç
Gönlüne gönlü ile karşılık vereni seç
Senin sevmen önemli değil
Asıl sen sevilmenin yolunu aç

Bize aşkı yanlış anlattılar
Sevmek önemli dediler
Filmlerde hep karşılıksız aşkı işlediler
Zengin kız fakir oğlan dediler
Her şartta sen sev istediler

Şartlandık bizde sevmeye
Makbul olanı yaptık
Hep sonuna kadar sevdik
Hem de karşılık beklemedik
Ama sonunda acıyı da biz çektik

Dağlar Özügüç